

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ เนหะมีย์

หนังสือเล่มนี้บันทึกประวัติศาสตร์ของการสร้างกำแพงกรุงเยรูซาเล็มขึ้นมา หลังจากเศรุบบาเบลกับพวกยิวสร้างพระวิหารใหม่เสร็จแล้ว อีกประมาณ 90 ปีต่อมา เนหะมีย์ได้รับอนุญาตจากกษัตริย์ให้กลับไปสร้างกำแพงกรุงเยรูซาเล็มให้ตั้งกรุงเยรูซาเล็มนั้นเป็นเมืองหลวง และให้ตั้งอิสราเอลเป็นประเทศอีก ครั้งนี้เนหะมีย์ได้นำพวกยิวอีกพวกหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนคนมากกว่าพวกยิวในสมัยของเอสราให้กลับไปด้วย กำแพงกรุงเยรูซาเล็มนั้นได้ถูกทำลายมากกว่า 100 ปีก่อนเวลานั้น ในตอนที่ยูดาห์ถูกนำไปยังบาบิโลนให้เป็นเชลย (2 พศต 36:19)

ที่บอกว่ามีมากกว่า 100 ปีนั้น ก็คือใน 2 พศต 36:21 อิสราเอลอยู่ที่บาบิโลนเป็นเวลา 70 ปีแล้ว แล้วต้องบวกสมัยรัชการสามสมัย คือกษัตริย์ไซรัส กษัตริย์ดาร์อัส และกษัตริย์อาหสุเอรัส (อสร 4:5-8) แล้วบวกอีก 20 ปีในรัชการของกษัตริย์อารทาเซอร์ซีส (นหม 2:1) เอสราได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม 14 ปีก่อนเนหะมีย์ (ให้เปรียบเอสรา 7:7 กับเนหะมีย์ 2:1)

เนหะมีย์ไปที่กรุงเยรูซาเล็มในปีก่อนค.ศ. 446 อาร์ซิปชอบ เจมส์ อาชซูร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 11 ปี

ระยะเวลาของสองเล่มนี้ คือเอสรา กับเนหะมีย์ประมาณหนึ่งศตวรรษ เพราะว่าเรื่องของเอสราเริ่มต้นในปีแรกของกษัตริย์ไซรัส ในปีก่อนค.ศ. 538 และเรื่องของเนหะมีย์สิ้นสุดลงหลังจากปีที่ 32 ของกษัตริย์อารทาเซอร์ซีส ในปี

ก่อนค.ศ □ 432 □ (จาก Topical Index and Digest of the Bible, โดยมอนเซอร์ □

พี นื่อง ของ เน หะ มีย์ รายงาน เรื่อง ความ ทุกข์ใจ ใน เยรูซาเล็ม

1 ถ้อยคำของเนหะมีย์ บุตรชายฮาคาลิยาห์ ต่อมาในเดือนคิสลิว ในปีที่ยี่สิบขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในสุสานปราสาท
2 ฮานานี พี่น้องของข้าพเจ้าคนหนึ่งมาจากยูดาห์กับชายบางคน ข้าพเจ้าได้ไต่ถามถึงพวกยิวที่หนีได้ ผู้ซึ่งเหลือจากพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย และถามเรื่องเกี่ยวกับเยรูซาเล็ม
3 เขาทั้งหลายพูดกับข้าพเจ้าว่า □ ผู้ที่เหลือจากพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยซึ่งอยู่ในมณฑล มีความลำบาก และความอับอายมาก กำแพงเมืองเยรูซาเล็มก็พังลง และประตูเมืองก็ถูกไฟทำลายเสีย □ 4 อยู่มาเมื่อข้าพเจ้าได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็นั่งลงร้องไห้และโศกเศร้าอยู่หลายวัน ข้าพเจ้าอดอาหารและอธิษฐานต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์เรื่อยมา

เนหะมีย์เสียใจจึงอธิษฐาน

5 ข้าพเจ้าทูลว่า □ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ พระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งและน่าเกรงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา และดำรงความเมตตาต่อกับบรรดาผู้ที่รักพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ 6 ขอพระองค์ทรงเงี่ยพระกรรณ สดับ และขอ ทรง ลืม พระเนตร ของ พระองค์ อยู่ เพื่อจะทรงฟังคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์ทูล อธิษฐาน ต่อ พระ พักตร์ พระองค์ ณ บัดนี้ ทั้ง กลาง วัน และ กลาง ค่ำ เพื่อ ประชาชน อิสราเอล ผู้รับ ใช้

ของพระองค์ สารภาพบาปของประชาชนอิสราเอล ซึ่งข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้กระทำบาปต่อพระองค์ ด้วยว่า ข้าพระองค์กับเรือนบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทำบาปแล้ว⁷ ข้าพระองค์ทั้งหลายประพฤติเลวทรามมากต่อพระองค์ และมีได้รักษาพระบัญญัติ กฎเกณฑ์ และคำตัดสินซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาไว้กับโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์⁸ ขอพระองค์ทรงระลึกถึงพระวอนซึ่งพระองค์ได้บัญชาไว้กับโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ว่า □ถ้าเจ้าทั้งหลายกระทำการละเมิด เราจะกระจ่ายเจ้าทั้งหลายไปในหมู่ชนชาติทั้งหลาย⁹ แต่ถ้าเจ้ากลับมาหาเรา และรักษาบัญญัติของเราและประพฤติตามถึงแม้ว่าพวกเจ้ากระจัดกระจายไปอยู่ใต้ฟ้าที่ไกลที่สุด เราจะรวบรวมเจ้ามาจากที่นั่น และนำเจ้ามายังสถานที่ซึ่งเราได้เลือกไว้ เพื่อกระทำให้นามของเราดำรงอยู่ที่นั่น□¹⁰ เขาเหล่านี้ เป็นผู้รับใช้ และเป็นประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงไถ่ไว้ด้วยฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ของพระองค์ และด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์¹¹ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณ ตั้งพระทัยสดับฟัง คำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำอธิษฐานของบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ปรารถนาจะยำเกรงพระนามของพระองค์ ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงให้ผู้รับใช้ของพระองค์จำเริญขึ้นในวันนี้ และขอทรงโปรดให้เขาได้รับความเมตตาในสายตาของชายคนนั้น□ ขณะนั้น ข้าพเจ้าเป็นพนักงานเชิญถ้วยเสวยของกษัตริย์

2

กษัตริย์อารทาเซอร์ซีสทรงอนุญาตให้เนหะมีย์ไปสร้าง

กำแพงเยรูซาเล็ม

1 และอยู่มาในเดือนนิसान ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลกษัตริย์ อารทาเซอร์ซีส เมื่อน้ำองุ่นจัดตั้งไว้ตรงพระพักตร์พระองค์ ข้าพเจ้าก็หยิบน้ำองุ่นถวายกษัตริย์ แต่ก่อนนี้ข้าพเจ้ามิได้ โศกเศร้าต่อพระพักตร์พระองค์² ด้วยเหตุนี้กษัตริย์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า □ทำไมสีหน้าของเจ้าจึงเศร้าหมอง เจ้าก็ไม่เจ็บไม่ป่วยมิใช่หรือ เห็นจะไม่มีอะไรนอกจากเศร้าใจ□ และข้าพเจ้าก็เกรงกลัวยิ่งนัก³ ข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า □ขอกษัตริย์ทรงพระเจริญเป็นนิตย์เถิด ไฉนสีหน้าของข้าพระองค์จะไม่เศร้าหมองเล่า ในเมื่อเมืองสถานที่ฝังศพของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ร้างเปล่าอยู่ และประตูเมืองก็ถูกไฟทำลายเสีย□⁴ แล้วกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □เจ้าปรารถนาจะขออะไร□ ข้าพเจ้าจึงอธิษฐานต่อพระเจ้าของฟ้าสวรรค์⁵ และข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า □ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าผู้รับใช้ของพระองค์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงใช้ข้าพระองค์ให้ไปยังยูดาห์ ยังเมืองซึ่งเป็นที่ฝังศพของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะสร้างขึ้นใหม่□⁶ และกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้า (มีพระราชินีประทับข้างพระองค์□ ว่า □เจ้าจะไปนานสักเท่าใด เมื่อไรเจ้าจะกลับมา□ จึงเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ที่จะให้ข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าก็กำหนดเวลาให้พระองค์ทรงทราบ⁷ และข้าพเจ้ากราบ ทูล กษัตริย์ว่า □ถ้าเป็นที่ พอ พระทัย กษัตริย์ ขอทรงโปรดมีพระราชสารให้ข้าพระองค์นำไปถึงผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น เพื่อเขาจะได้อนุญาตให้ข้าพระองค์ผ่านไปจนข้าพระองค์จะไปถึงยูดาห์⁸ และพระราชสารถึงอาสาฟเจ้าพนักงานผู้ดูแลป่าไม้หลวง เพื่อเขาจะได้ให้ไม้แก่ข้าพระองค์ เพื่อทำคานประตูพระราชวังของ

พระนิเวศ และทำกำแพงเมือง และเพื่อทำบ้านที่ข้าพพระองค์
จะได้เข้าอาศัย ๑ กษัตริย์ก็ทรงพระราชทานให้ตามพระหัตถ์
อันประเสริฐของพระเจ้าของข้าพเจ้าที่อยู่เหนือข้าพเจ้า 9
แล้วข้าพเจ้ามายังผู้ว่าราชการ มณฑล ฟาก แม่น้ำ ข้าง โนน
และมอบพระราชสารของกษัตริย์ให้แก่เขา อนึ่ง กษัตริย์
ทรงจัดให้นายทหาร และพลม้า ไปกับ ข้าพเจ้าด้วย 10 แต่
เมื่อสันบาลล์ทชาวไฮโรนาอิม และโทบีอาห์คนอัมโมนเข้า
ราชการได้ยินเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ไม่พอใจเขาอย่างยิ่งที่มีคน
มาหาความสุขให้คนอิสราเอล

เนหะมีย์แอบดูกำแพงเมือง

11 ข้าพเจ้าจึงมายังเยรูซาเล็มและพักอยู่ที่นั่นสามวัน 12
แล้วข้าพเจ้าลุกขึ้นในกลางคืน คือข้าพเจ้ากับบางคนที่อยู่
กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้บอกผู้หนึ่งผู้ใดถึงเรื่องที่พระเจ้า
ของข้าพเจ้าดลใจข้าพเจ้าให้กระทำเพื่อเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้า
ไม่มีสัตว์อื่นกับข้าพเจ้านอกจากสัตว์ที่ข้าพเจ้าชื้อ 13 ใน
กลางคืนข้าพเจ้าออกไปทางประตูหุบเขา ถึงบ่อมังกร และ
ถึงประตูกองขยะ และข้าพเจ้าได้ตรวจดูกำแพงเยรูซาเล็มท
พัง และประตูเมืองที่ถูกไฟทำลาย 14 แล้วข้าพเจ้าก็ไปต่อ
ยังประตูน้ำพุ ถึงสระหลวง แต่ไม่มีที่ที่จะให้สัตว์ซึ่งข้าพเจ้า
ชื้อผ่านไป 15 แล้วข้าพเจ้าขึ้นไปกลางคืนทางลำธาร
และตรวจดูกำแพง แล้วกลับมาเข้าทางประตูหุบเขากลับที่
เดิม 16 ส่วนพวกเจ้าหน้าที่ก็ไม่ทราบข้าพเจ้า ไปไหน หรือ
ข้าพเจ้าทำอะไร และข้าพเจ้าก็ยังไม่ได้บอกพวกยิว บรรดา
ปุโรหิต พวกขุนนาง พวกเจ้าหน้าที่ และคนอื่นๆที่จะรับผิดชอบ
การงาน

การหนุนใจของเนหะมีย์ พวกเขาสร้างกำแพงขึ้นได้

17 แล้วข้าพเจ้าพูดกับเขาทั้งหลายว่า □ท่านทั้งหลายเห็นแล้วว่าเราตกอยู่ในความลำบากอย่างไร ที่เยรูซาเล็มปรักหักพังลง และไฟไหม้ประตูเมืองเสียนั้น มาเกิด ให้เราสร้างกำแพงเยรูซาเล็มขึ้น เพื่อเราจะไม่ต้องอับอายขายหน้าอีก□

18 แล้วข้าพเจ้าบอกเขาถึงการที่พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า เพื่อยังผลดี ทั้งพระวจนะซึ่งกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้า และเขาทั้งหลายพูดว่า □ให้เราลุกขึ้นสร้างเถิด□ เขาก็ปลงใจลงมือทำการดีนั้น 19 แต่เมื่อสันบาลัทคนโฮโรนาอิม และโทบิอาห์ข้าราชการ คนอัมโมน กับเกเซมชาวอาระเบีย ได้ยินเรื่องนั้น เขาทั้งหลายเยาะเย้ยและดูถูกเรา พูดว่า □เจ้าทั้งหลายทำอะไรกันนี้ เจ้ากำลังกบฏต่อกษัตริย์หรือ□ 20 แล้วข้าพเจ้าตอบเขาทั้งหลายว่า □พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงให้เรากระทำสำเร็จ และเราทั้งหลายผู้รับใช้ของพระองค์จะลุกขึ้นสร้าง แต่ท่านทั้งหลายไม่มีส่วนหรือสิทธิหรือที่ระลึกในเยรูซาเล็ม□

3

ประชาชนช่วยกันสร้างกำแพงเมือง

1 แล้วเอลิยาซิบมหาปุโรหิตได้ลุกขึ้นพร้อมกับพี่น้องของท่าน บรรดาปุโรหิต และเขาทั้งหลายได้สร้างประตูแกะ เขาได้ทำพิธีชำระให้บริสุทธิ์และได้ตั้งบานประตู เขาทั้งหลายได้ทำพิธีชำระให้บริสุทธิ์จนถึงหอคอยเมอาห์ไกลไปจนถึงหอคอยฮานันเอล 2 และถัดท่านไป คนชาวเยรีโคก็ได้สร้างและถัดเขาไป ศักเกอร์บุตรชายอิมรีก็ได้สร้าง 3 และลูกหลานของหัสเสนาอาห์ได้สร้างประตูปลา เขาได้วางวงกบและได้ตั้งบานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู 4 ถัดเขาไป

เมโรโมทบุตรชายอูรีอาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮักโซสได้ซ่อมแซม
 และถัดเขาไปเมซูลลามบุตรชายเบเรคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชาย
 เมเชซาเบลได้ซ่อมแซม และถัดเขาไปซาโดกบุตรชายบา
 อานาได้ซ่อมแซม ⁵ และถัดเขาไปชาวเทโคอาได้ซ่อมแซม
 แต่พวกขุนนางของเขาไม่ยอมเอาคอมารับงานขององค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าของเขาทั้งหลาย ⁶ และเยโฮยาดบุตรชายปาเส
 อาห์ และเมซูลามบุตรชายเบโสไดอาห์ได้ซ่อมแซมประตู
 กำ เขาวางวงกบและตั้งบานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู
⁷ และถัดเขาไป คือ เมลาติยาห์ชาวกิเบโอน และยาโดน
 ชาวเมโรโนท คนเมืองกิเบโอนและเมืองมิสปาห์ได้ซ่อมแซม
 ซึ่งอยู่ใต้ปกครองของเจ้าเมืองฟากแม่น้ำข้างนี้ ⁸ ถัดเขา
 ไปคืออูสซีเอลบุตรชายฮารฮายาห์ช่างทองได้ซ่อมแซม ถัด
 เขาไปคือฮานันยาห์ผู้เป็นบุตรชายของช่างน้ำหอมคนหนึ่ง
 ได้ซ่อมแซม เขาบูรณะเยรูซาเล็ม ไกลไปจนถึงตอนกำแพง
 กว้าง ⁹ ถัดเขาไป คือเรไฟยาห์บุตรชายเฮอร์ ผู้ปกครอง
 แขวงครึ่งหนึ่งของเยรูซาเล็มได้ซ่อมแซม ¹⁰ ถัดเขาไปคือ เย
 ดายาห์บุตรชายฮารัมฟ์ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับบ้านของเขา
 และถัดเขาไปคือ ฮัทธัชบุตรชายฮาซันบิยาห์ได้ซ่อมแซม
¹¹ มัลคิยาห์บุตรชายฮาริม และหัสซุบบุตรชายปาหัท โม
 อับได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง และหอคอยเตาอบ ¹² ถัดเขา
 ไปคือ ซัลลุมบุตรชายฮัลโลเฮซ ผู้ปกครองแขวงครึ่งหนึ่ง
 ของเยรูซาเล็มได้ซ่อมแซม ทั้งตัวเขาและบุตรสาวของเขา
¹³ ฮานูนและชาวเมืองศานโนอาห์ได้ซ่อมแซมประตูหุบเขา
 เขาสร้างประตูขึ้นใหม่และตั้งบานประตู ติดลูกสลักและดาล
 ประตู และซ่อมแซมกำแพงระยะพันศอกไกลไปจนถึงประตู
 กองขยะ ¹⁴ มัลคิยาห์บุตรชายเรคาบ ผู้ปกครองส่วนหนึ่งของ
 แขวงเบธฮัคเคเรม ได้ซ่อมประตูกองขยะ เขาสร้างและตั้ง

บานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู 15 ชัลลูนบุตรชายคลโฮเซห์ ผู้ปกครองส่วนหนึ่งของแขวงมิสปาห์ ได้ซ่อมแซมประตูน้ำพุ ได้สร้างประตู สร้างมุงและตั้งบานประตู ติดลูกสลักและดาลประตู ท่านได้สร้างกำแพงสระซีโลอาห์ตรงไปทางราชอุทยาน ไกลไปจนถึงบันไดซึ่งลงไปจากนครดาวิด 16 ถัดเขาไปเนหะมีย์บุตรชายอัสนุก ผู้ปกครองแขวงเบรชัวร์ครึ่งหนึ่งได้ซ่อมแซม ไปจนถึงที่ตรงข้ามกับอุโมงค์ฝังศพของดาวิด ถึงสระขุดและถึงโรงทแกล้วทหาร 17 ถัดเขาไปคนเลวีได้ซ่อมแซม คือ เรฮูมบุตรชายบานี ถัดเขาไปคือ ฮาชาบิยาห์ ผู้ปกครองแขวงเคอีลาห์ครึ่งหนึ่ง ได้ซ่อมแซมส่วนของเขา 18 ถัดเขาไปที่พี่น้องของเขาได้ซ่อมแซมคือ บัฟวัยบุตรชายเฮนาตัต ผู้ปกครองแขวงเคอีลาห์ครึ่งหนึ่ง 19 ถัดเขาไปคือ เอเซอร์บุตรชายเยชูอา ผู้ปกครองเมืองมิสปาห์ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่งตรงข้ามกับทางขึ้นไปยังคลังอาวุธตรงที่มุมหักของกำแพง 20 ถัดเขาไปคือ บารุคบุตรชายคัมบัย ได้ซ่อมแซมอย่างร้อนใจอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่มุมหักของกำแพงจนถึงประตูเรือนของเอลียาชีมมหาปุโรหิต 21 ถัดเขาไปคือ เมเรโมทบุตรชายอูรีอาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮักโซส ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่ประตูเรือนของเอลียาชีมถึงปลายเรือนของเอลียาชีม 22 ถัดเขาไปคือบรรดาปุโรหิตชาวที่ราบใต้ซ่อมแซม 23 ถัดเขาไปคือ เบนยามินและหัสซุน ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับบ้านของเขาทั้งหลาย ถัดเขาไปคือ อาซาริยาห์บุตรชายมาอาเสอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอานานิยาห์ได้ซ่อมแซมข้างเรือนของเขาเอง 24 ถัดเขาไปคือ บินนุยบุตรชายฮานาตัตได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่บ้านของอาซาริยาห์ถึงมุมหักของกำแพง คือถึงมุมเหลี่ยม 25 ปาลาลบุตรชายอุซัยได้

ซ่อมแซมที่ตรงข้ามกับมุมหักของกำแพง และหอคอยที่ยื่นจากพระราชวังหลังบนที่ลานทหารรักษาพระองค์ ถัดเขาไปคือ เปตยาห์บุตรชายปาโรซ ²⁶ และคนใช้ประจำพระวิหารอยู่ที่โอเฟล ได้ซ่อมแซมไปจนถึงที่ตรงข้ามกับประตูน้ำทางด้านตะวันออกและที่หอคอยยื่นออกไป ²⁷ ถัดเขาไปชาวเทโคอาได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่งตรงข้ามกับหอคอยใหญ่ที่ยื่นออกไปไกลไปจนถึงประตูเมืองโอเฟล ²⁸ บรรดาปุโรหิตได้ซ่อมแซมเหนือประตูม้าขึ้นไป ต่างก็ซ่อมที่ตรงข้ามกับเรือนของตน ²⁹ ถัดเขาไป ซาโดกบุตรชายอิมเมอร์ ได้ซ่อมแซมที่ตรงข้ามกับเรือนของเขา ถัดเขาไป เซไมอาห์บุตรชายเซคานิยาห์ คนเฝ้าประตูตะวันออกได้ซ่อมแซม ³⁰ ถัดเขาไป ฮานันยาห์บุตรชายเซเลมียาห์ และฮานูนบุตรชายคนที่หกของศาลาฟ ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ถัดเขาไปคือ เมซูลามบุตรชายเบเรคิยาห์ ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับห้องของเขา ³¹ ถัดเขาไป มิลคิยาห์บุตรชายของช่างทองคนหนึ่งได้ซ่อมแซมไกลไปจนถึงเรือนของคนใช้ประจำพระวิหาร และของพ่อค้า ตรงข้ามกับประตูมิฟคาต จนถึงห้องชั้นบนที่มุม ³² และระหว่างห้องชั้นบนที่มุมกับประตูเกะนั้น บรรดาช่างทองและพ่อค้าได้ซ่อมแซม

4

สันบาลั้ทกับโทบิอาห์เยาะเย้ยพวกยิว

¹ ต่อมาเมื่อสันบาลั้ทได้ยินว่าเรากำลังก่อสร้างกำแพง เขาโกรธและเดือดดาลมาก และเขาเยาะเย้ยพวกยิว ² และเขาพูดต่อหน้าพี่น้องของเขาและต่อหน้ากองทัพของสะมาเรียว่า □พวกยิวที่อ่อนแอเหล่านี้ทำอะไรกัน เขาจะซ่อมกันหรือ เขาจะทำสัตว์บูชาหรือ เขาจะทำให้เสร็จในวันเดียว

หรือ เขาจะเอาหินที่ถูกเผาจากกองขยะมาใช้อีกหรือ? 3 โทปีอาห์คนอัมโมนอยู่ข้างๆท่าน และเขาพูดว่า "เออ สิ่งที่เขา กำลังสร้างอยู่นั้น ถ้าสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งวิ่งขึ้นไป มันจะพัง กำแพงหินของเขาลงมา"

เนหะมีย์อธิษฐาน

4 "โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงสดับ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นที่ดูถูกดูหมิ่น ขอทรงเห็นการ เยาะเย้ยของข้าให้ตกบนศีรษะของข้าเอง และขอทรงมอบ ข้าไว้ให้ถูกปล้นบนแผ่นดินที่ข้าจะไปเป็นเชลยนั้น 5 ขออย่าทรงปิดความ ซ้ำ ซ้ำ ของข้าไว้ และขออย่าลบหลู่ บานาของข้าทั้งหลายต่อเมืองพระพักตร์พระองค์ เพราะข้า ทั้งหลายได้ย่ำแย่ให้ทรงกริ้วต่อหน้าบรรดาผู้ก่อสร้าง" 6 เรา จึงสร้างกำแพงขึ้น และกำแพงทั้งสิ้นก็ต่อกันสูงครึ่งหนึ่งแล้ว เพราะประชาชนมีน้ำใจที่จะทำงาน

การวางแผนร้าย เนหะมีย์จึงอธิษฐานต่อ

7 แต่ต่อมาเมื่อสันบาลัทและโทปีอาห์ กับชาวอาระเบีย และคนอัมโมน และชาวอัศโดด ได้ยินว่า การซ่อมแซม กำแพงเยรูซาเล็มนั้นกำลังืบหน้าต่อไป และกำลังปิดช่องโหว่ ต่างๆ เขาทั้งหลายก็โกรธมาก 8 และเขาก็ปองร้ายกันจะมาสู้รบกับเยรูซาเล็ม และก่อการโกลาหลขึ้นในนั้น 9 แต่เรา ทั้งหลายได้อ้อนวอนต่อพระเจ้าของเรา และวางยามป้องกัน เขาทั้งหลายทั้งกลางวันและกลางคืน

บรรดาศัตรูขู่ว่าจะยกยิว

10 แต่ยูดาห์กล่าวว่า "เรี่ยวแรงของคนที่ชนของเราก็กำลังทรุดลง และมีสิ่งปรักหักพังมาก เราไม่สามารถสร้างกำแพงได้" 11 และศัตรูของเรา กล่าวว่า "เขาจะไม่รู้ไม่เห็นจนกว่า

เราจะเข้ามาท่ามกลางเขาและฆ่าเขา กับยับยั้งงานของเขา□
 12 ต่อมาเมื่อพวกยิวที่อยู่ใกล้เขาทั้งหลายมาก็ได้บอกเรา
 ตั้งสิบครั้งว่า □เขาจะลุกขึ้นมาต่อสู้เราจากที่อยู่ของเขาทุก
 แห่ง□ 13 ข้าพเจ้าจึงตั้งประชาชนไว้ในส่วนที่ต่ำที่สุดข้างหลัง
 กำแพง และในที่สูง ตามครอบครัวของเขา โดยมีดาบ หอก
 และคันธนู 14 ข้าพเจ้ามองดู แล้วลุกขึ้นพูดกับขุนนางและ
 เจ้าหน้าที่ทั้งหลาย กับคนนอกนั้นว่า □อย่ากลัวเขาเลย จง
 ระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ใหญ่อิ่งและน่าเกรงกลัว และ
 ต่อสู้เพื่อพี่น้องของท่าน บุตรชายบุตรสาวของท่าน ภรรยา
 และเรือนของท่าน□ 15 อยู่มาเมื่อศัตรูของเราได้ยินว่าเรา
 ได้ยินเรื่องแล้ว และพระเจ้าได้ทรงทำลายแผนงานของเขา
 เราต่างก็กลับมายังกำแพงที่งานของตนทุกคน 16 ตั้งแต่นั้น
 มา ผู้รับใช้ของข้าพเจ้าครั้งหนึ่งทำการก่อสร้าง อีก
 ครั้งหนึ่งถือหอก โล่ คันธนู และเสื้อเกราะ บรรดาประมุขทั้ง
 หลายหนุนหลังบรรดawangศ์วานยูดาห์ 17 ผู้ที่ก่อสร้างกำแพง
 และบรรดาผู้ที่ขนของกับผู้ที่ยกของขึ้น ทุกคนมีมือหนึ่ง
 ทำงาน อีกมือหนึ่งถืออาวุธไว้ 18 ผู้ก่อสร้างทุกคนมีดาบคาด
 อยู่ที่สีข้างขณะที่เขาสร้าง ชายที่เป่าแตรอยู่ข้างข้าพเจ้า
 19 ข้าพเจ้าพูดกับขุนนางและเจ้าหน้าที่ทั้งปวงกับคนนอกนั้น
 นว่า □การงานก็ใหญ่โตและกระจายกันไปมาก เพราะเรา
 แยกกันอยู่บนกำแพงห่างจากกัน 20 เมื่อท่านทั้งหลายได้ยิน
 เสียงแตรอยู่ตรงไหน จงวิ่งกรูกันไปที่พวกเรา พระเจ้าของเรา
 ทั้งหลายจะทรงต่อสู้เพื่อพวกเรา□ 21 เราจึงทำงานกัน
 พวกเราครั้งหนึ่งถือหอกตั้งแต่เช้ามีดวงดาวขึ้น 22 ครั้งนั้น
 ข้าพเจ้าพูดกับประชาชนอีกว่า □ขอให้ผู้ชายทุกคนกับคนใช้
 ของเขาด้วยค้ำคินเสียภายในเยรูซาเล็ม เพื่อเขาจะเป็นยาม

ให้เราในกลางคืนและทำงานกลางวัน^{๒๓} ข้าพเจ้า พี่น้อง
ของข้าพเจ้า หรือคนใช้ของข้าพเจ้า หรือคนยามผู้ติดตาม
ข้าพเจ้าก็ดี ไม่มีใครถอดเครื่องแต่งกายออก เว้นแต่เหล่า
คนที่ถอดออกเพื่อซัก

5

คนยิวมีบางคนเอาพี่น้องที่เป็นหนี้เขามาเป็นทาส

1 มีเสียงร้องของประชาชนและของภรรยาของเขาอย่าง
เกรียวกราวกล่าวโทษพี่น้องยิว 2 เพราะมีคนทีกล่าวว่า
^๑เราหลายคนด้วยกัน ทั้งบุตรชายและบุตรสาวของเรา ขอ
ให้เราได้ข้าว เพื่อเราจะได้รับประทานและมีชีวิตอยู่ได้^๒
3 และมีคนกล่าวว่า ^๑เราต้องจำนำไร่นาของเรา สวนองุ่น
ของเรา และบ้านเรือนของเรา เพื่อจะได้ข้าว เพราะเหตุ
การกันดารอาหาร^๓ 4 และคนอื่นๆกล่าวว่า ^๑เราได้ขอยืมเงิน
มาเป็นค่าภาษีถวายกษัตริย์ โดยจำน่านาและสวนองุ่นของ
เรา 5 เนื้อของเราเป็นเหมือนเนื้อพี่น้องของเรา ลูกของเรา
ก็เหมือนลูกของเขา แต่ดูเถิด เรากียังให้บุตรชายและบุตร
สาวของเราเป็นทาส บุตรสาวของเราบางคนเป็นทาสแล้ว
และเราไม่มีกำลังที่จะไถ่เขาเลย เพราะคนอื่นยึดนาและ
สวนองุ่นของเรา^๖ 6 เมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงร้องของเขา และ
ถ้อยคำของเขา ข้าพเจ้าก็โกรธมาก 7 ข้าพเจ้าตรัสร้องแล้ว
ก็นำความนี้ไปกล่าวหาพวกขุนนางและเจ้าหน้าที่ ข้าพเจ้า
พูดกับเขาว่า ^๑ท่านทั้งหลายต่างคนต่างได้ให้ยืมเงิน โดย
คิดดอกเบี้ยจากพี่น้องของตน^๑ และข้าพเจ้าก็เรียกชุมนุม
ใหญ่มาสู้กับเขา 8 และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขาว่า ^๑เราได้ไถ่
พวกยิวพี่น้องของเราผู้ถูกขายไปยังคนต่างประเทศคืนมา
ตามแต่เราจะสามารถทำได้ แต่ท่านกลับขายพี่น้องของท่าน

เพื่อเขาจะได้ถูกขายให้แก่พวกเรา □ คนทั้งหลายก็นิ่งอยู่
พูดไม่ออก 9 ข้าพเจ้าจึงว่า □ สิ่งที่ท่านทั้งหลายทำอยู่นั้น
ไม่ดี ไม่ควรที่ท่านจะดำเนินในความยำเกรงพระเจ้าของเรา
ทั้งหลาย เพื่อป้องกันการเยาะเย้ยของประชาชาติเหล่านั้น
ซึ่งเป็นศัตรูของเราดอกหรือ 10 ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าพเจ้า
กับพี่น้องของข้าพเจ้า และคนใช้ของข้าพเจ้า ให้เขายืมเงิน
และยืมข้าว ให้เราเลิกการให้ยืมโดยคิดดอกเบี้ยนั้นเสียเถิด
11 ในวันนี้ ขอจงคืนมา ไร่นา สวนองุ่น สวนมะกอกเทศ และ
เรือนของเขา และส่วนร้อยละของเงิน ข้าว น้ำองุ่น และน้ำมัน
ซึ่งท่านได้ริดเอาจากเขานั้นเสีย □ 12 แล้วเขาทั้งหลายพูด
ว่า □ เราจะคืนสิ่งเหล่านี้และจะไม่เรียกร้องสิ่งใดๆจากเขา
ทั้งหลาย เราจะกระทำตามที่ท่านพูด □ และข้าพเจ้าก็เรียก
บรรดาปุโรหิตมา และให้ปุโรหิตเอาคำปฏิญาณจากเขาทั้ง
หลายว่า เขาจะกระทำตามที่เขาสัญญาแล้วนั้น 13 ข้าพเจ้า
ก็สลัดตักของข้าพเจ้าด้วย และพูดว่า □ ตั้งนั้นแหละถ้าคน
ใดมิได้กระทำตามสัญญานี้ ขอพระเจ้าทรงสลัดเขาเสียจาก
เรือนของเขา และจากการงานของเขา ให้เขาถูกสลัดออก
แล้วไปตัวเปล่า □ และชุมนุมชนทั้งปวงกล่าวว่า □ เอเมน □ และ
ได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์ แล้วประชาชนก็ได้กระทำตามที่
เขาได้สัญญาไว้

เนหะมียรับประทานอาหารของตนเองสิบสองปี

14 □ ยิ่งกว่านั้นอีก ตั้งแต่เวลาที่ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็น
ผู้ว่าราชการในแผ่นดินยูดาห์ ตั้งแต่ปีที่ยี่สิบจนปีที่สามสิบ
สองแห่งรัชกาลกษัตริย์อาร์ทาเซออร์ซีส สิบสองปีด้วยกัน
ข้าพเจ้าหรือพี่น้องของข้าพเจ้ามิได้รับประทานอาหารของ
ตำแหน่งผู้ว่าราชการ 15 ผู้ว่าราชการคนที่อยู่ก่อนข้าพเจ้า
ได้เบียดเบียนประชาชน ได้เอาเงินเป็นค่าอาหารและน้ำองุ่น

ไปจากเขา นอกจากเงินวันละสี่สิบเซเชล แม้ข้าราชการของท่านก็ได้ใช้อำนาจเหนือประชาชน แต่ข้าพเจ้ามิได้กระทำเช่นนั้น เพราะความยำเกรงพระเจ้า¹⁶ ข้าพเจ้ายังยึดงานสร้างกำแพงนี้อยู่ และมีได้ซื้อที่ดินเลย และคนใช้ของข้าพเจ้าทั้งสิ้นก็ได้ชุมนุมกันทำงานกันที่นั่น¹⁷ ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้ามีคนหนึ่งร้อยห้าสิบร่วมสํารับกับข้าพเจ้า คือพวกยิวและเจ้าหน้าที่ นอกเหนือจากบรรดาผู้ที่มาอยู่กับเราทั้งหลายจากประชาชาติผู้ซึ่งอยู่รอบเรา¹⁸ สิ่งทีเตรียมไว้ในวันหนึ่งๆมีวัวตัวหนึ่ง และแกะที่คัดเลือกแล้วหกตัว เปิดไก่เขาก็จัดไว้ให้ข้าพเจ้าด้วย ในทุกๆสิบวันน้ำองุ่นมากมายหลายถุงหนึ่ง แม้จะมากอย่างนี้ ข้าพเจ้ามิได้เรียกร้องเอาส่วนอาหารของตำแหน่งผู้ว่าราชการ เพราะว่าการปรนนิบัตินั้นหนักหน้าชนชาตินี้อยู่แล้ว¹⁹ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงสิ่งที่ข้าพระองค์ได้กระทำเพื่อชนชาตินี้ให้เกิดผลดีเถิด□

6

เนหะมีย์ไม่ยอมพบกับผู้วิจารณ์

1 อยู่มาเมื่อมีรายงานให้สันบาล ลัท โท บีอาห์และเกเชม ชาวอาระเบียกับศัตรูอื่นๆของเราทั้งหลายได้ยินว่า ข้าพเจ้าได้ก่อกำแพง และไม่มีช่องโหว่เหลืออยู่ (แม้ว่าจนวันนั้นข้าพเจ้ายังไม่ได้ตั้งบานประตูที่ประตูเมือง)² สันบาล ลัท กับเกเชม ใช้ให้มาหาข้าพเจ้าว่า □ขอเชิญมาพบกันในชนบทแห่งหนึ่ง ในที่ราบ โอ โน□ แต่เขาทั้งหลายเจตนาจะทำอันตรายข้าพเจ้า³ ข้าพเจ้าก็ใช้ผู้สื่อสารไปหาพวกเขาว่า □ข้าพเจ้ากำลังทำงานใหญ่ ลงมาไม่ได้ ทำไมจะให้งานหยุดเสียในขณะที่ข้าพเจ้าทำงานลงมามาหาท่าน□⁴ แล้วเขาใช้

ให้มาหาข้าพเจ้าอย่างนี้สี่ครั้ง ข้าพเจ้าก็ตอบเขาไปทำนองเดียวกัน 5 สันบาลลัทได้ส่งคนใช้ของท่านมาหาข้าพเจ้าในทำนองเดียวกันเป็นครั้งที่ห้า ถือจดหมายเปิดมา 6 ในนั้นมีเขียนไว้ว่า ข้าพเจ้ากล่าวกันในท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และเกษมก็กล่าวด้วยว่า ท่านและพวกยิวเจตนาจะกบฏ เหตุนี้แหละท่านจึงสร้างกำแพง และท่านปรารถนาจะเป็นกษัตริย์ของพวกเขา ตามถ้อยคำนี้ 7 และท่านได้แต่งตั้งผู้พยากรณ์ไว้ให้ป่าวร้องเกี่ยวกับตัวท่านในเยรูซาเล็มว่า ข้าพเจ้ามีกษัตริย์ในยูดาห์ ข้าพเจ้าจะได้อำนาจให้กษัตริย์ทรงทราบตามถ้อยคำเหล่านี้ เหตุฉะนั้นบัดนี้ขอเชิญท่านมาหารื้อด้วยกัน 8 แล้วข้าพเจ้าก็ใช้ให้ไปหาเขากล่าวว่า ข้าพเจ้าฟังท่านมา เราไม่ได้กระทำกันเลย ท่านเสกสรรขึ้นตามใจของท่านเอง 9 เพราะเขาทั้งหลายต้องการที่จะให้เราตกใจคิดว่า ข้าพเจ้ามีของ เขาจะผละจากงานไปเสีย และงานจะได้ไม่สำเร็จ โอ ข้าแต่พระเจ้า ฉะนั้นบัดนี้ขอพระองค์ทรงเสริมกำลังมือของข้าพระองค์ 10 และข้าพเจ้าเข้าไปในเรือนของเซไมอาห์บุตรชายเดไลยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมเหทาเบล ผู้ที่เก็บตัวอยู่ เขาพูดว่า ข้าพเจ้าให้เราไปพบกันในพระนิเวศของพระเจ้าในพระวิหาร ให้เราปิดประตูพระวิหารเสีย เพราะเขาทั้งหลายจะมาฆ่าท่าน เวลากลางคืนเขาจะมาฆ่าท่านเสีย 11 แต่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าคนอย่างข้าพเจ้าจะหนีหรือ และคนอย่างข้าพเจ้าจะเข้าไปอยู่ในพระวิหารเพื่อช่วยชีวิตให้รอดได้หรือ ข้าพเจ้าจะไม่เข้าไป 12 และดูเถิด ข้าพเจ้าเข้าใจและเห็นว่า พระเจ้ามิได้ทรงใช้เขา แต่เขาได้พยากรณ์ใส่ร้ายข้าพเจ้า เพราะโทบิอาห์และสันบาลลัทได้จ้างเขา 13 เขาทั้งสองได้จ้างเขามาด้วยหวังจะให้ข้าพเจ้ากลัวแล้วกระทำเช่นนั้น จะได้บาป และเขาจะมีเรื่องป้ายร้ายข้าพเจ้า เพื่อจะเยาะเย้ยข้าพเจ้า 14 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงระลึกถึงโทบิอาห์และสันบาลลัทตามสิ่งเหล่านี้ที่เขาได้กระทำ ทั้งใน

อัครราชทูตผู้พยากรณ์และผู้พยากรณ์อื่นๆ ซึ่งต้องการให้
เข้าพระองค์แล้ว□

กำแพงเมืองได้สำเร็จ

15 กำแพงจึงสำเร็จในวันที่ยี่สิบห้าเดือนเอลูล ในห้าสิบ
สองวัน 16 และอยู่มาเมื่อศัตรูทั้งสี่ของเราทั้งหลายได้ยิน
และเมื่อประชาชาติทั้งปวงรอบเราก็เห็นแล้ว เขาก็น้อยเนื้อ
ต่ำใจ เพราะเขาทั้งหลายยังรู้งานนี้ที่ได้สำเร็จไปก็ด้วย
พระเจ้าของเราทรงช่วยเหลือ 17 ยิ่งกว่านั้นอีก ในครั้งนั้น
ขุนนางทั้งหลายของยูดาห์ก็ได้ส่งจดหมายหลายฉบับไปถึง
โทบิอาห์ และจดหมายของโทบิอาห์ก็มาถึงเขา 18 เพราะมี
หลายคนในยูดาห์ได้ผูกพันกับเขาไว้ด้วยคำปฏิญาณ เพราะ
เขาเป็นบุตรเขยของเซคานิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาราห์ และ
โยฮานันบุตรชายของเขาก็ได้รับบุตรสาวของเมซูลาม ผู้
เป็นบุตรชายเบเรคิยาห์เป็นภรรยาของตน 19 เขาทั้งหลาย
พูดถึงความดีของโทบิอาห์ต่อหน้าข้าพเจ้าด้วย และรายงาน
คำของข้าพเจ้าไปให้เขา และโทบิอาห์ก็ได้ส่งจดหมายมาให้
ข้าพเจ้า เพื่อให้กลัว

7

ฮานานีกับผู้ว่ากรมป้อมเป็นผู้ดูแลเยรูซาเล็ม

1 ต่อมาเมื่อสร้างกำแพงเสร็จ ข้าพเจ้าก็ตั้งบานประตู และ
ผู้เฝ้าประตู นักร้องเพลง และแต่งตั้งคนเลวีไว้ 2 ข้าพเจ้ามอบ
ให้ฮานานีพี่น้องของข้าพเจ้า และฮานันยาห์ผู้ดูแลสำนัก
พระราชวังเป็นผู้รับผิดชอบกรุงเยรูซาเล็ม เพราะเขาเป็นคน
สัตย์ซื่อและยำเกรงพระเจ้ามากกว่าคนอื่นๆ 3 ข้าพเจ้าพูดกับ
พวกเขาว่า □อย่าให้ประตูเมืองเยรูซาเล็มเปิดจนกว่าแดด
จะร้อน และเมื่อเขายืนเฝ้ายามอยู่ ก็ให้ปิดและเอาดาลกัน

ไว้ จึงแต่งตั้งยามจากชาวเยรูซาเล็ม ต่างก็ประจำที่ของเขา และต่างก็อยู่ยามตรงข้ามเรือนของเขา⁴ เมืองนั้นกว้างและใหญ่ แต่คนภายในน้อย และบ้านช่องก็ยังไม่ได้สร้าง

สำมะโนครัวเชื้อสายของคนที่ยืนมาจากบาบิโลนครังแรก

⁵ แล้ว พระเจ้า ทรง ดลใจ ข้าพเจ้า ให้ เรียก ชุม นุม พวก ขุนนาง และ เจ้า หน้าที่ และ ประชาชน เพื่อ จะ ขึ้น ทะเบียน สำมะโนครัว เชื้อสาย ข้าพเจ้า พบ หนังสือ สำมะโนครัว เชื้อสายของคนที่ยืนมาครั้งก่อน ข้าพเจ้า เห็น เขียน ไว้ว่า ⁶ ต่อ ไปนี้ เป็นประชาชนแห่งมณฑลที่ยืนมาจากการเป็นเชลยในพวกที่ถูกกวาด ไป ซึ่งเนบุดคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้กวาดไป เขาทั้งหลายกลับมายังเยรูซาเล็มและยูดาห์ ต่าง กลับยังหัวเมืองของตน ⁷ เขาทั้งหลายที่กลับมากับเศรุบบาเบล เยชูอา เนหะมีย์ อาซาริยาห์ ราอามิยาห์ นาหะมานี โมเรดคัย บิลชาน มีสเปเรท บิกวัย เนซุม บาอานาห์ จำนวนผู้ชายของประชาชนอิสราเอลคือ ⁸ คนปาโรซ สองพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสองคน ⁹ คนเซฟาทิยาห์ สามร้อยเจ็ดสิบสองคน ¹⁰ คนอาราห์ หกร้อยห้าสิบสองคน ¹¹ คนปาห์ทโมอับ คือ ลูกหลานของเยชูอาและโยอาบ สองพันแปดร้อยสิบแปดคน ¹² คนเอลาม หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน ¹³ คนศัทธู แปดร้อยสี่สิบห้าคน ¹⁴ คนศักคัย เจ็ดร้อยหกสิบคน ¹⁵ คนบินนุยก หกร้อยสี่สิบแปดคน ¹⁶ คนบับย หกร้อยยี่สิบแปดคน ¹⁷ คนอัสกาต สองพันสามร้อยยี่สิบสองคน ¹⁸ คนอาโดเนคัม หกร้อยหกสิบเจ็ดคน ¹⁹ คนบิกวัย สองพันหกสิบเจ็ดคน ²⁰ คนอาดิน หกร้อยห้าสิบห้าคน ²¹ คนอาเทอร์ของเฮเซคิยาห์ เก้าร้อยแปดคน ²² คนฮาซุม สามร้อยยี่สิบแปดคน ²³ คนเบไซ สามร้อยยี่สิบสี่คน ²⁴ คนฮาริฟ หนึ่งร้อยสิบสองคน ²⁵ คนกิเบโอน เก้าสิบห้าคน ²⁶ คนชาวเบธเลเฮมและเนโทฟาห์ หน

ึ่งร้อยแปดสิบแปดคน 27 คนชาวอานาโธท หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน 28 คนชาวเบธอัสมาวेत สิบสองคน 29 คนชาวคิริยาทเยอาริม เคพีราห์ และเบเอโรท เจ็ดร้อยสี่สิบสามคน 30 คนชาวรามาห์ และเกบา หกร้อยยี่สิบเอ็ดคน 31 คนชาวมิคมาส หนึ่งร้อยยี่สิบสองคน 32 คนชาวเบธเอลและอัย หนึ่งร้อยยี่สิบสามคน 33 คนชาวเนโบอีกแห่งหนึ่ง ห้าสิบสองคน 34 คนเอลามอีกคนหนึ่ง หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน 35 คนฮาริม สามร้อยยี่สิบคน 36 คนชาวเยรีโค สามร้อยสี่สิบห้าคน 37 คนชาวโลด ชาวฮาดิด และชาวโอโน เจ็ดร้อยยี่สิบเอ็ดคน 38 คนชาวเสนาอาห์ สามพันเก้าร้อยสามสิบคน

สำมะโนครัวเชื้อสายของบรรดาปุโรหิต

39 บรรดาปุโรหิต คนเยดาياهو คือวงศ์วานของเยชูอา เกวาร์้อยเจ็ดสิบสามคน 40 คนอิมเมอร์ หนึ่งพันห้าสิบสองคน 41 คนปาซเฮอร์ หนึ่งพันสองร้อยสี่สิบเจ็ดคน 42 คนฮาริม หนึ่งพันสิบเจ็ดคน

สำมะโนครัวเชื้อสายของคนเลวี

43 คนเลวี คือคนเยชูอาคือ ของซัดมีเอล และของคนโฮเดวuah์ เจ็ดสิบสี่คน 44 บรรดานักร้องคือ คนอาสาฟ หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน 45 คนเผ่าประตูคือ คนซัลลุม คนอาเทอร์ คนทัลโมน คนอ๊กซูป คนฮาติธา คนโซบัย หนึ่งร้อยสามสิบแปดคน

สำมะโนครัวเชื้อสายของคนใช้ประจำพระวิหาร

46 คนใช้ประจำพระวิหารคือ คนสีหะ คนฮาสุฟา คนทับบาโอท 47 คนเคโรส คนสีอา คนพาโดน 48 คนเลบานา คนฮากาบา คนซัลมัย 49 คนฮานัน คนกิดเดล คนกาฮาร์ 50 คนเรอياهو คนเรชิน คนเนโคดา 51 คนกัสซาม คนอุสซาคห์ คนปาสเอาห์ 52 คนเบสัย คนเมอูนิม คนเนฟิซิม 53 คนบักบुक คนฮาคุฟา คนฮารฮูร์ 54 คนบัสลีท คนเมหิดา คนฮารซา 55 คนบารไซส คนสิเสรา คนเทมาห์ 56 คนเนซียาห์ คนฮาติฟา

สำมะโนครัวเชื้อสายลูกหลานผู้รับใช้ของซาโลมอน

57 ลูกหลานผู้รับใช้ของซาโลมอน คนโสทัย คนโสเฟเรท คนเปรีดา 58 คนยาอาลา คนดาร์โคน คนกิดเดล 59 คนเซฟา ทิยาห์ คนฮัทธิล คนโปเคเรทแห่งซาบาอิม คนอาโมน 60 คนใช้ประจำพระวิหารทั้งสิน และลูกหลานแห่งข้าราชการของซาโลมอน มีสามร้อยเก้าสิบสองคน 61 ต่อไปนี้ เป็นบรรดาคคนที่ขึ้นมาจากเทลเมลาห์ เทลฮารซา เศrub อัดโดน และอิมเมอร์ แต่เขาพิสุจน์เรือนบรรพบุรุษของเขาหรือเชื้อสายของเขาไม่ได้ว่าเขาเป็นคนอิสราเอลหรือไม่ 62 คือคนเดลาياهو คนโทบีอาห์ คนเนโคดา หกร้อยสี่สิบสองคน

ปุโรหิตบางคนพิสุจน์สายวงศ์ตระกูลของเขาไม่ได้

63 จากบรรดาปุโรหิตด้วยคือ คนฮายาياهو คนฮักโซส คนบารซิลลัย ผู้มีภรรยาคนหนึ่งเป็นบุตรสาวของบารซิลลัยคนกิเลอาด จึงได้ชื่อตามนั้น 64 คนเหล่านี้หาการลงทะเลเบียนของเขาในทะเลเบียนสำมะโนครัวเชื้อสาย แต่หาไม่พบ จึงถือว่าเป็นมลทิน และถูกตัดออกจากตำแหน่งปุโรหิต 65 ผู้ว่าราชการการเมืองสั่งเขามิให้รับอาหารบริสุทธิ์ที่สุด จนกว่าจะมีปุโรหิตที่จะปรึกษากับอูริมและทุมมีมเสียก่อน

จำนวนชุมนุมชนทั้งหมด

66 ชุมชนุมนชนทั้งหมดด้วยกันมีสี่หมื่นสองพันสามร้อยหกสิบคน 67 นอกเหนือจากคนใช้ชายหญิงของเขา ซึ่งมีอยู่เจ็ดพันสามร้อยสามสิบเจ็ดคน และเขามีนักร้องสองร้อยสี่สิบห้าคนทั้งชายและหญิง

ทรัพย์สมบัติของพวกเขา

68 ม้าของเขามีเจ็ดร้อยสามสิบหกตัว ล่อของเขามีสองร้อยสี่สิบห้าตัว 69 อูฐของเขามีสี่ร้อยสามสิบห้าตัว และลา

ของเขามีหกพันเจ็ดร้อยยี่สิบตัว 70 ประมุขของบรรพบุรุษบางคนได้ถวายให้แก่งาน ผู้ว่าราชการถวายเข้าพระคลังเป็นทองคำหนึ่งพันดารีค ซามห้าสิบลูก เสื้อบุโรหิตห้าร้อยสามสิบตัว 71 และประมุขของบรรพบุรุษบางคนถวายให้แก่พระคลังของงาน เป็นทองคำสองหมื่นดารีค เงินสองพันสองร้อยมาเน 72 และสิ่งที่ประชาชนส่วนที่เหลือถวายนั้นมีทองคำสองหมื่นดารีค เงินสองพันมาเน และเสื้อบุโรหิตหกสิบเจ็ดตัว 73 ดังนั้นบรรดาบุโรหิต คนเลวี คนเฝ้าประตู นักร้อง ประชาชนบางคน คนใช้ประจำพระวิหาร และคนอิสราเอลทั้งปวงอาศัยอยู่ในหัวเมืองของตน เมื่อถึงเดือนที่เจ็ด คนอิสราเอลอยู่ในหัวเมืองของเขาทั้งหลาย

8

เอสราอ่านพระราชบัญญัติให้ประชาชนทั้งหลายฟัง

1 ประชาชนทั้งปวงได้ชุมนุมพร้อมหน้ากันที่ ถนนซึ่งอยู่หน้าประตูน้ำ และเขาบอกเอสราธรรมาจารย์ให้นำหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่อิสราเอลนั้นมา 2 เอสราบุโรหิตได้นำพระราชบัญญัติมาหน้าชุมนุมชน ทั้งชายและหญิง และบรรดาผู้ที่ฟังเข้าใจได้ ณ วันต้นของเดือนที่เจ็ด 3 และท่านหันหน้าไปทางถนนซึ่งอยู่หน้าประตูน้ำ อ่านตั้งแต่เช้าตรู่จนเที่ยงวัน ต่อหน้าผู้ชาย ผู้หญิงกับบรรดาผู้ที่ฟังเข้าใจได้ และประชาชนก็ตะแคงหูฟังหนังสือพระราชบัญญัติ 4 เอสราธรรมาจารย์ยืนอยู่บนแท่นไม้ ซึ่งเขาทำไว้เพื่อการนี้ ช่างๆท่านมีมีทที่ธิยาห์ เซมา อานายาห์ อูริอาห์ ฮิลคียาห์และมาอาสาห์ยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน กับมีเปดายาห์ มิชาเอล มัลคียาห์ ฮาซุม ฮัซ

บัดดานาห์ เศคาริยาห์ และ เมซูลลาม อยู่ข้าง ซ้ายมือ ของ
 ท่าน 5 และเอสราได้เปิดหนังสือต่อสายตาของประชาชน
 ทั้งปวง (เพราะท่านอยู่สูงกว่าประชาชนทั้งปวงนั้น) เมื่อท่าน
 เปิดหนังสือประชาชนทั้งหมดก็ยืนขึ้น 6 เอสราสรรเสริญพระ
 เยโฮวาห์ พระเจ้าใหญ่ยิ่ง และประชาชนทั้งปวงตอบว่า เอ
 เมน เอเมน 7 พร้อมกับยกมือขึ้น และเขาทั้งหลายโน้มตัวลง
 นมัสการพระเยโฮวาห์ ชบหน้าลงถึงดิน 7 อนึ่งเยชูอา บานี
 เซเรบิยาห์ ยามีน อักซูป ชับเบรีย โสดียาห์ มาอาเสอาห์ เคลี
 ทา อาซาริยาห์ โยซาบาด ฮานัน เปโลยาห์ และพวกคนเลวี
 ได้ช่วยประชาชนให้เข้าใจพระราชบัญญัติ ฝ่ายประชาชนก็
 ยังอยู่ในที่ของตน 8 และเขาทั้งหลายอ่านจากหนังสือ จาก
 พระราชบัญญัติของพระเจ้าเป็นตอนๆ และเขาก็แปลความ
 ประชาชนจึงเข้าใจข้อความที่อ่านนั้น 9 และเนหะมีห์ที่เป็นผู้
 ว่าจะราชการ และเอสราปุโรหิตและธรรมาจารย์ และคนเลวีผู้
 สอนประชาชน ได้พูดกับประชาชนทั้งปวงว่า วันนี้เป็น
 วันบริสุทธิ์ แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย อย่า
 คร่ำครวญหรือร้องไห้ เพราะประชาชนได้ร้องไห้เมื่อเขา
 ได้ยินถ้อยคำของพระราชบัญญัติ 10 แล้วท่านพูดกับเขาทั้ง
 หลายว่า ไปเถิด ไปรับประทานไขมัน และดื่มน้ำหวาน และ
 ส่งส่วนอาหารไปให้คนที่ไม่มีอะไรเตรียมไว้ เพราะว่าวันนี้เป็น
 วันบริสุทธิ์แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อย่าโศกเศร้าเลย
 เพราะความชื่นบานของท่านในพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของ
 ท่าน 11 บรรดาคนเลวีจึงให้ประชาชนทั้งปวงเงียบ กล่าว
 ว่า ใจจงนิ่งเสีย เพราะวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์ อย่าทุกข์โศกเลย 12
 และประชาชนทั้งปวงจึงไปกินและดื่มและส่งส่วนอาหาร
 เปรมปรีดีกันเป็นที่ยิ่ง เพราะเขาทั้งหลายเข้าใจถ้อยคำซึ่ง
 ประกาศให้เขาฟังนั้น 13 ณ วันที่สอง ประมุขของบรรพบุรุษ

แห่งประชาชนทั้งปวง พร้อมกับบรรดาปโรหิตและคนเลวี
มาหาเอสราธรรมาจารย์พร้อมกัน เพื่อจะศึกษาถ้อยคำของ
พระราชบัญญัติ

การถือเทศกาลอยู่เพิง

14 และเขาเห็นเขียนไว้ในพระราชบัญญัติว่า พระเยโฮวาห์
ได้ทรงบัญชาโดยทางโมเสสว่า ประชาชนอิสราเอลควรจะ
อยู่เพิงระหว่างเทศกาลเลี้ยงในเดือนที่เจ็ด 15 และเขาควร
จะประกาศและป่าวร้องในหัวเมืองทั้งปวง และในเยรูซาเล็ม
ว่า □จงออกไปที่ภูเขากิ่งแม่น้ำสิน และนำกิ่งมะกอกเทศ กิ่งไม้สน กิ่ง
ต้นน้ำมันเชียว ไบอินทผลัม และกิ่งไม้ใบดกอื่นๆ เพื่อทำเพิง
ดังที่ได้เขียนไว้□ 16 ประชาชนจึงออกไป เอากิ่งไม้เหล่านั้น
มาและทำเพิงสำหรับตัวต่างอยู่บนหลังคาบ้านของตน และ
ตามลานบ้านของตน และในลานพระนิเวศของพระเจ้า และ
ในถนนที่ประตูน้ำ และในถนนที่ประตูเอฟราอิม 17 และชุ
มนุมชนทั้งปวง ผู้ได้กลับมาจากการเป็นเชลยได้ทำเพิงและ
พักอยู่ในเพิง เขามีความเปรมปรีดียิ่งนัก เพราะตั้งแต่สมัย
ของเยชูอาบุตรชายนูนถึงวันนั้น ประชาชนอิสราเอลไม่ได้
กระทำเลย 18 และทุกวันท่านอ่านจากหนังสือพระราชบัญญัติ
ติของพระเจ้า ตั้งแต่วันแรกจนวันสุดท้าย เขาถือเทศกาล
เลี้ยงอยู่เจ็ดวัน และในวันที่แปดมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์
ตามระเบียบปฏิบัติ

9

การสารภาพ การถืออดอาหารและการกลับใจเสียใหม่

1 ในวันที่ยี่สิบสี่เดือนนี้ ประชาชนอิสราเอลได้ชุมนุมกัน
ถืออดอาหาร และนุ่งห่มผ้า กระสอบ และเอาดินใส่ศีรษะ

2 และเชื้อสายของอิสราเอลได้แยกตนออกจากชนต่างชาติ ทั้งปวง และยื่นสารภาพบาปของตน และสารภาพความชั่วช้าแห่งบรรพบุรุษของเขา 3 และเขาลุกขึ้นในที่ของเขา และอ่านหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาอยู่สามชั่วโมง อีกสามชั่วโมงเขาสารภาพและนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย

พวกปุโรหิตและคนเลวีสารภาพบาปของตน

4 เยชูอา บานี ชัดมีเอล เซบานียาห์ บุนนี เซเรบิยาห์ บานี และเคนานี คนเลวี ได้ยืนขึ้นที่บันได และเขาได้ร้องด้วยเสียงดังต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา 5 แล้วคนเลวี เยชูอา ชัดมีเอล บานี ฮาซันนิยาห์ เซเรบิยาห์ โฮดียาห์ เซบานียาห์ และเปธาหิยาห์ กล่าวว่า ๐จงยื่นขึ้นและสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ตั้งแต่บัดนี้จนถึงกาลจนบัดนี้จนถึงกาล สาธุการแด่พระนามอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ซึ่งยิ่งใหญ่เหนือการโมทนาและการสรรเสริญทั้งปวง 6 พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระองค์องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ฟ้าสวรรค์อันสูงสุด พร้อมกับบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์นั้น แผ่นดินโลกและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น ทะเลและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น และพระองค์ทรงรักษาสิ่งทั้งปวงเหล่านั้นไว้ และบริวารของฟ้าสวรรค์ได้นมัสการพระองค์ 7 พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้ทรงเลือกอับราม และทรงนำท่านออกมาจากเมืองเออร์แห่งประเทศเคลเดีย และทรงประทานนามท่านว่าอับราฮัม 8 และพระองค์ทรงเห็นว่าน้ำใจของท่านสัตย์ซื่อต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์ได้ทรงกระทำพันธสัญญา กับท่าน ที่จะประทานแผ่นดินของคนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนเปริสซี คนเยบุส และคนเกอร์กาซีให้แก่เชื้อสายของท่าน และพระองค์ทรงกระทำให้คำตรัสของ

พระองค์สำเร็จ เพราะพระองค์ชอบธรรม ⁹ และพระองค์ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ในอียิปต์ และฟังเสียงร้องทุกข์ของเขาทั้งหลายที่ทะเลแดง ¹⁰ และพระองค์ทรงกระทำหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ที่สุฟาโรห์และข้าราชการทั้งสิ้น และต่อประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินของฟาโรห์ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าเขาทั้งหลายได้ประพฤติอย่างหยิ่งยโสต่อบรรพบุรุษของข้าพระองค์ และพระนามของพระองค์ก็ลือไป ดังทุกวันนี้ ¹¹ และพระองค์ได้ทรงแยกทะเลต่อหน้าเขาทั้งหลาย เขาจึงเดินไปกลางทะเลบนดินแห้ง และพระองค์ได้ทรงเหวี่ยงผู้ข่มเหงเขาทั้งหลายลงในที่ลึกอย่างกับทรงเหวี่ยงหินลงไปในมหาสมุทร ¹² ยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงนำเขาในกลางวันด้วยเสาเมฆและในกลางคืนด้วยเสาเพลิง เพื่อให้แสงแก่เขาในทางที่เขาควรจะไป ¹³ พระองค์เสด็จลงมาบนภูเขาซีนายและตรัสกับเขาจากฟ้าสวรรค์ และประทานคำตัดสินอันชอบ และพระราชบัญญัติที่แท้ กฎเกณฑ์และพระบัญญัติที่ดีแก่เขา ¹⁴ และพระองค์ทรงให้เขาทราบถึงวันสะบาโตบริสุทธิ์ของพระองค์ และทรงบัญชาข้อบังคับ กฎเกณฑ์และพระราชบัญญัติทางโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ ¹⁵ พระองค์ประทานอาหารแก่เขาจากฟ้าสวรรค์แก้ความหิว และทรงนำน้ำออกมาจากศิลาให้เขาแก้กระหาย และพระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าจะให้เขาเข้าไปยึดแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณว่าจะประทานให้เขานั้น ¹⁶ แต่เขาทั้งหลาย คือบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายได้ประพฤติอย่างหยิ่งยโส และแข็งคอของเขาเสียมิได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ¹⁷ เขาทั้งหลายปฏิเสธและไม่เชื่อฟัง และไม่เอาใจใส่ในการมหัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรงประกอบขึ้นท่ามกลางเขา แต่เขาแข็งคอของเขา และในการกบฏนั้นได้แต่งตั้งหัวหน้าเพื่อจะกลับไปสู่ความเป็นทาสเขา

แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพร้อมที่จะทรงให้อภัย มีพระทัยเมตตาและกรุณา ทรงพระพิโรธซ้ำ และทรงอดมด้วยความเมตตา และมีได้ทรงละทิ้งเขาทั้งหลาย 18 แม้ว่าเขาทั้งหลายได้สร้างรูปวัวหล่อไว้สำหรับตัวและกล่าวว่า นี่คือพระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงนำเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์ และได้กระทำการมหัศจรรย์ประมาทอย่างใหญ่หลวง 19 ด้วยพระกรุณาซับซ้อนของพระองค์ พระองค์ก็มีได้ทรงละทิ้งเขาในถิ่นทุรกันดาร เสาเมฆซึ่งนำเขาในกลางวันมิได้พรากจากเขาไป หรือเสาเพลิงในกลางคืนซึ่งให้แสงแก่เขาตามทางซึ่งเขาควรจะไปก็มีได้ขาดไป 20 พระองค์ประทานพระวิญญูญาณอันประเสริฐให้สั่งสอนเขา และมีได้ทรงยับยั้งมานาของพระองค์เสียจากปากของเขาทั้งหลาย และประทานน้ำแก่กระหายของเขา 21 เออพระองค์ทรงชুবเลี้ยงเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี และเขามิได้ขาดสิ่งใดเลย เสื้อผ้าของเขาไม่ขาดวัน และเท้าของเขามิได้บวม 22 และยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงมอบราชอาณาจักรและชนชาติทั้งหลายแก่เขา และทรงป็นให้เขาตามเขตแดน เขาจึงได้ยึดแผ่นดินแห่งสิโหน และแผ่นดินของกษัตริย์แห่งเมืองเฮชโบน และแผ่นดินของโอกกษัตริย์แห่งเมืองบาซาน 23 พระองค์ทรงทิวีกุหลานของเขาอย่างดวงดาวแห่งฟ้าสวรรค์ และพระองค์ทรงนำเขาเข้าไปในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ตรัสสัญญาไว้กับบรรพบุรุษของเขา ให้เข้าไปยึดนั้น 24 ลูกหลานเหล่านั้นจึงเข้าไปและยึดแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงปราบปรามชาวแผ่นดินนั้น คือคนคานาอันให้พินหน้าเขา และทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของเขา พร้อมกับกษัตริย์และชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น ให้ได้กระทำแก่คนเหล่านั้นตามชอบใจเขา 25 และเขาจึงเข้ายึดหัวเมืองที่มีป้อม และแผ่นดินอุดม และถือกรรมสิทธิ์เรือนซึ่งเต็มด้วยของดีทั้งปวง ทั้งที่ขังน้ำซึ่งสกัดไว้ สวนองุ่น สวน

มะกอกเทศ และต้นผลไม้มากมาย เขาจึงได้กินอิมมจนอ้วน และปีติยินดีในพระคุณยิ่งของพระองค์²⁶ ถึงกระนั้นก็ดี เขาไม่เชื่อฟัง และได้กบฏต่อพระองค์ เหวี่ยงพระราชบัญญัติของพระองค์ไว้เบื้องหลัง และได้ฆ่าผู้พยากรณ์ของพระองค์ ผู้ซึ่งได้ตักเตือนเขาเพื่อให้เขากลับมาหาพระองค์ และเขากระทำการหมิ่นประมาทอย่างใหญ่หลวง²⁷ เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา ผู้ซึ่งกระทำให้เขาทนทุกข์และในเวลาแห่งการทนทุกข์ของเขานั้น เขาร้องทูลต่อพระองค์ และพระองค์ทรงฟังเขาจากฟ้าสวรรค์ พระองค์ได้ประทานบรรดาผู้ช่วยแก่เขา ผู้ได้ช่วยเขาให้พ้นจากมือศัตรูของเขาตามพระกรุณาซบซ้อนของพระองค์²⁸ แต่เมื่อเขาพักสงบแล้ว เขาก็กระทำความชั่วต่อพระพักตร์พระองค์อีก พระองค์จึงทรงสละเขาไว้ในมือศัตรูของเขา ศัตรูจึงได้ปกครองเขา ถึงกระนั้นเมื่อเขาหันมาร้องทูลต่อพระองค์ พระองค์ทรงฟังเขาจากฟ้าสวรรค์ และพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นหลายครั้งหลายหน ตามพระกรุณาของพระองค์²⁹ และพระองค์ทรงตักเตือนเขา เพื่อว่าจะทรงหันเขาให้กลับมาสู่พระราชบัญญัติของพระองค์ แต่เขาก็ยังประพฤติอย่างเยอหยิ่งอวดดี ไม่ยอมเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ แต่ได้กระทำผิดต่อคำตักเตือนของพระองค์ (อันเป็นข้อปฏิบัติซึ่งมนุษย์จะดำรงชีพอยู่ได้) และได้หันบ่าดื้อและคอแข็งเข้าสู่และมิได้เชื่อฟัง³⁰ พระองค์ทรงอดทนกับเขาอยู่หลายปี และทรงเตือนเขาด้วยพระวิญญูญาณของพระองค์ ทางผู้พยากรณ์ของพระองค์ เขาก็ยังไม่เจียหูฟัง เพราะฉะนั้นพระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือของชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น³¹ ถึงกระนั้นด้วยพระกรุณาซบซ้อนของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงกระทำให้เขาพินาศหรือละทิ้งเขา

เสียด เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระเมตตาและพระกรุณา 32 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ซึ่งเป็นพระเจ้าใหญ่ยิ่ง ทรงฤทธิ์และนำเกรงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา และความเมตตา ฉะนั้นบัดนี้ขอพระองค์อย่าทรงเห็นว่าความทุกข์ยากลำบากทั้งสิ้นนั้นเป็นแต่สิ่งเล็กน้อยซึ่งบังเกิดขึ้นกับข้าพระองค์ทั้งหลาย กับบรรดากษัตริย์ของข้าพระองค์ กับบรรดาเจ้านาย บรรดาปุโรหิต บรรดาผู้พยากรณ์ บรรพบุรุษ และชนชาติของพระองค์ทั้งสิ้น ตั้งแต่สมัยกษัตริย์อัสซีเรีย จนถึงวันนี้ 33 แต่ในบรรดาสิ่งที่เกิดขึ้นแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ยุติธรรม เพราะพระองค์ทรงประกอบกิจอย่างเที่ยงตรง แต่ข้าพระองค์ทั้งหลายประพฤติดังชั่วร้าย 34 บรรดากษัตริย์ เจ้านาย ปุโรหิต และบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย มิได้รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ หรือเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ และพระโอวาทของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงเตือนเขา 35 เพราะเขาทั้งหลายมิได้ปรนนิบัติพระองค์ในราชอาณาจักรของเขา ในพระคุณยิ่งของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่เขา และในแผ่นดินที่ใหญ่อุดมซึ่งพระองค์ทรงยกให้แก่เขา และเขามิได้หันกลับจากการชั่วร้ายของเขา 36 ดูเถิด วันนี้ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นทาสในแผ่นดินที่พระองค์ประทานแก่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย เพื่อให้ได้รับประทานพืชผลกับของอันดีของมัน ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นทาสในแผ่นดินนั้น 37 และผลิตผลอันมากมายของแผ่นดินนั้นก็ตกแก่กษัตริย์ผู้ที่พระองค์ทรงตั้งไว้เหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย ด้วยเหตุบาปของข้าพระองค์ทั้งหลาย เขาทั้งหลายมีอำนาจเหนือร่างกาย และเหนือฝูงสัตว์ของข้าพระองค์ทั้ง

หลาย ตามความพอใจของเขาทั้งหลาย และข้าพระองค์ทั้งหลายทุกชนิก ³⁸ เหตุบรรดาสิ่งเหล่านี้เราทั้งหลายจึงกระทำพันธสัญญามั่นคงและบันทึกไว้ เจ้านาย คนเลวีและปุโรหิตของเราทั้งหลายจึงประทับตราของเขาไว้

10

รายชื่อของคนที่ประทับตราไว้ที่พันธสัญญา

1 บรรดาผู้ที่ประทับ ตรา ของ เขา ไว้ คือ เน หะ มี ย ผู้ว่าราชการ ผู้เป็นบุตรชายฮาคาลิยาห์ เศเดคิยาห์ ² เสโรอาห์ อาซาริยาห์ เยเรมีย์ ³ ปาซเซอร์ อามาริยาห์ มัลคิยาห์ ⁴ ฮัทธัซ เซบานิยาห์ มัลลุก ⁵ ฮาริม เมเรโมท โอบาดีห์ ⁶ ดาเนียล กิเนโรน บารุค ⁷ เมซุลลาม อาบิยาห์ มิยามิน ⁸ มาอาซิยาห์ บิลกัย เซไมอาห์ คนเหล่านี้เป็นปุโรหิต ⁹ และคนเลวีคือ เยชูอาผู้เป็นบุตรชายอาซันยาห์ บินนุยลูกหลานเฮนาดัด ชัดมเอล ¹⁰ และพี่น้องของเขา เซบานิยาห์ โฮติยาห์ เคลีทา เปไลยาห์ ฮานัน ¹¹ มีคา เรโอบ ฮาซาบิยาห์ ¹² ศักเกอร์ เซเรบิยาห์ เซบานิยาห์ ¹³ โฮติยาห์ บานี เบนินู ¹⁴ บรรดาหัวหน้าของประชาชนคือ ปาโรส ปาห์ทโมอับ เอลาม ศัทธู บานี ¹⁵ บุนนี อัสกาด เบบัย ¹⁶ อาโดนิยาห์ บิกวัย อาดีน ¹⁷ อาเทอร์เฮเซคิยาห์ อัสซุร์ ¹⁸ โฮติยาห์ ฮาซุม เบไซ ¹⁹ ฮาริฟ อานาโรท เนบัย ²⁰ มักปีอาซ เมซุลลาม เฮซิร์ ²¹ เมเซซาเบล ศาโดก ยาดดูวา ²² เปลาทียาห์ ฮานัน อานายาห์ ²³ โฮเซยา ฮานันยาห์ หัสซุบ ²⁴ ฮัลโลเฮซ ปิลหา โซเบก ²⁵ เรฮูม ฮาซันนาห์ มาอาเสอาห์ ²⁶ อาฮีอาห์ ฮานัน ฮานัน ²⁷ มัลลุก ฮาริม บาอานาห์ ²⁸ ส่วนประชาชนนอกนั้น บรรดาปุโรหิต คนเลวี คนเฝ้าประตู นักร้อง คนใช้ประจำพระวิหาร และคนทั้งปวงผู้ได้แยกตัวออกจากชนชาติทั้งหลายของแผ่นดิน

เหล่านั้นมาถือพระราชบัญญัติของพระเจ้า ทั้งภรรยาของเขา บุตรชายบุตรสาวของเขา และคนทั้งปวงผู้มีความรู้และความเข้าใจ 29 ได้สมทบกับพี่น้องของเขา กับชนนางของเขา ได้เข้าในการสาปแช่งและในการปฏิญาณที่จะดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งทรงมอบไว้ทางโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า และที่จะปฏิบัติและกระทำตามพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และตามคำตัดสินและกฎเกณฑ์ของพระองค์³⁰ และที่เราทั้งหลายจะไม่ยกบุตรสาวของเราให้แก่ชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินนั้น และไม่รับบุตรสาวของเขาทั้งหลายให้แก่บุตรชายของเรา 31 และถ้าชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินนั้นนำเครื่องใช้หรือข้าวอย่างใดๆมาขายในวันสะบาโต เราจะไม่ซื้อจากเขาในวันสะบาโตหรือในวันบริสุทธิ และเราจะไม่เก็บผลของปีที่เจ็ด และไม่เก็บหนี้สินทุกอย่าง 32 และเราทั้งหลายกำหนดไว้ว่าจะให้คิดกับตัวเราเป็นรายปีให้เสียคนละจำนวนหนึ่งส่วนสามเซเชล เพื่อการปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา 33 คือให้เป็นราคาขนมอบหน้าพระพักตร์ ธีัญญาบูชาเนื่องนิตย์ เครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ สำหรับ สะบาโตต่างๆ วันขึ้นหนึ่งค่ำ เทศกาลกำหนดต่างๆ สิ่งของบริสุทธิ และเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อทำการลบมลทินบาปของพวกอิสราเอล สำหรับงานทุกอย่างในพระนิเวศของพระเจ้าของเราทั้งหลาย 34 เราได้จับสลากด้วย คือบรรดาบุโรฮิต คนเลวี และประชาชนทั้งหลายเพื่อเอาพื้นถวาย นำเข้ามาในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ตามเรือนบรรพบุรุษของเรา ตามเวลากำหนดเป็นปีๆไป เพื่อเผาบนแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติ

35 และเพื่อนำผลแรกแห่งที่ดินของเรา และผลแรกของผล
 ต้นไม้ทั้งสิ้นทุกปี มายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 36 และ
 จะนำบุตรชายหัวปี และสัตว์หัวปีของเรา ตามที่บันทึกไว้ใน
 พระราชบัญญัติ และลูกหัวปีแห่งฝูงวัว และฝูงแพะแกะของ
 เรามายังพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ยังปุโรหิตผู้ปรนนิบัติ
 อยู่ในพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา 37 และที่จะนำยอดแบ่ง
 เปียกของเรา สิ่งบริจาคของเรา ผลไม้ของต้นไม้ทุกต้น น้ำ
 อุ่นและน้ำมัน มายังบรรดาปุโรหิต มายังห้องพระนิเวศของ
 พระเจ้าของเรา และที่จะนำสิบชักหนึ่งจากแผ่นดินของเรา
 มาให้คนเลวี เพราะคนเลวีเป็นผู้เก็บสิบชักหนึ่งแห่งงานของ
 เราจากหัวเมืองชนบททั้งสิ้นของเรา 38 และปุโรหิต ลูกหลาน
 ของอาโรน จะอยู่กับคนเลวีเมื่อคนเลวีได้รับสิบชักหนึ่ง และ
 คนเลวีจะนำสิบชักหนึ่งของสิบชักหนึ่งมายังพระนิเวศของ
 พระเจ้าของเรา มายังห้อง ยังกังปัสด 39 เพราะประชาชน
 อิสราเอลและคนเลวีจะนำส่วนบริจาคคือ ข้าว น้ำอุ่นใหม่
 และน้ำมัน มายังห้องซึ่งเป็นที่เก็บเครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์
 และที่อยู่ของปุโรหิตผู้ปรนนิบัติ และคนเฝ้าประตู และนักร
 ้อง เราจะไม่เพิกเฉยต่อพระนิเวศของพระเจ้าของเรา

11

รายชื่อของคนที่มาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม

1 พวกประมุขของประชาชนอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม และ
 ประชาชนนอกนั้นจับสลากกัน เพื่อจะนำเอาคนส่วนหนึ่ง
 ในสิบส่วน ให้เข้าไปอยู่ในเยรูซาเล็มนครบริสุทธิ์ ฝ่ายอีก
 เก้าส่วนสิบนั้นให้อยู่ในหัวเมืองต่างๆ 2 และประชาชนได้
 โหมทนาแก่บรรดาผู้ที่สมควรใจไปอยู่ในเยรูซาเล็ม 3 ต่อไปนี้
 เป็นหัวหน้านามณฑลที่มาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม แต่ในหัวเมือง

ของประเทศยูดาห์ต่างคนต่างอาศัยอยู่ในที่ดินของตนในหัวเมืองของตน คืออิสราเอล บรรดาปุโรหิต คนเลวี คนใช้ประจำพระวิหาร และลูกหลานข้าราชการของซาโลมอน⁴ บางคนในลูกหลานของยูดาห์และลูกหลานของเบนยามินอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม ลูกหลานของยูดาห์มี อาธายาห์บุตรชายอัสซึยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเซฟาทิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาหะเลเล แห่งคนเปเรศ⁵ และมาอาเสอาห์บุตรชายบารุค ผู้เป็นบุตรชายคลโฮเซห์ ผู้เป็นบุตรชายฮาซายาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาดายาห์ ผู้เป็นบุตรชายโยยาริบ ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายชาวซีโลห์⁶ ลูกหลานของเปเรศทั้งสิ้นที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม มีคนเก่งกล้า สี่ร้อยหกสิบแปดคน⁷ และต่อไปนี้เป็นคนเบนยามิน คือสัลลูบุตรชายเมซูลลาม ผู้เป็นบุตรชายโยเอด ผู้เป็นบุตรชายเปดาयाห์ ผู้เป็นบุตรชายโคลายาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาอาเสอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอิธีเอล ผู้เป็นบุตรชายเขซายาห์⁸ และถัดเขาไปคือ กับบัย สัลลัย มีเก้าร้อยยี่สิบแปดคน⁹ โยเอลบุตรชายคีคีรีเป็นผู้ดูแลเขาทั้งหลาย และเหนือเมืองนั้นยูดาห์บุตรชายเสนูอาห์เป็นที่สอง¹⁰ จากบรรดาปุโรหิตคือ เยดาयाห์บุตรชายโยยาริบ ยาคีน¹¹ เสโรยาห์บุตรชายฮิลคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมซูลลาม ผู้เป็นบุตรชายศาโดก ผู้เป็นบุตรชายเมราโยท ผู้เป็นบุตรชายอาหิทูป ผู้ปกครองพระนิเวศของพระเจ้า¹² และพี่น้องของเขาที่ทำงานอยู่ในพระนิเวศ มีแปดร้อยยี่สิบสองคน และอาดายาห์บุตรชายเยโรฮัม ผู้เป็นบุตรชายเปโลยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอัมซี ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายปาซเฮอร์ ผู้เป็นบุตรชายมัลคิยาห์¹³ และพี่น้องของเขา ประมุขของบรรพบุรุษ มีสองร้อยสี่สิบสองคน และอามาซัสบุตรชายอา

ซาเรล ผู้เป็นบุตรชายอัคซัย ผู้เป็นบุตรชายเมซิลเลโมท ผู้เป็นบุตรชายอิมเมอร์¹⁴ และพี่น้องของเขาเป็นทแกล้วทหาร มีหนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน ผู้ดูแลของเขาคือ ศับดีเอลบุตรชายของคนใหญ่คนโตคนหนึ่ง¹⁵ จากคนเลวีคือ เซไมอาห์บุตรชายหัสซุบ ผู้เป็นบุตรชายอัสรีคัม ผู้เป็นบุตรชายฮาซาบิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายบุนนี¹⁶ และซับเบรียกับโยซาบาด จากพวกหัวหน้าของคนเลวี ผู้ควบคุมการงานภายนอกพระนิเวศของพระเจ้า¹⁷ และมีทธานิยาห์บุตรชายมีคา ผู้เป็นบุตรชายศับดี ผู้เป็นบุตรชายอาสาฟ ผู้เป็นหัวหน้าในการเริ่มต้นการโมทนาพระคุณในการอธิษฐาน และบักบูกิยาห์เป็นที่สองในหมู่พี่น้องของเขา และอับดาบุตรชายซัมมวา ผู้เป็นบุตรชายกาลาล ผู้เป็นบุตรชายเยดูธุน¹⁸ คนเลวีทั้งหมดในนครบริสุทธิมี สองร้อยแปดสิบสี่คน¹⁹ คนเฝ้าประตูมี อักซูป ทัลโมน และพี่น้องของเขา ผู้เฝ้าบรรดาประตูมีหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสองคน

คนอิสราเอลนอกนั้นอาศัยอยู่ในหัวเมืองต่างๆ

²⁰ คนอิสราเอลนอกนั้น ที่เป็นพวกบรูโรหิตและคนเลวี อยู่ในหัวเมืองทั้งสิ้นของยูดาห์ ทุกคนอยู่ในที่ดินมรดกของเขา²¹ แต่คนใช้ประจำพระวิหารอยู่ที่โอเฟล และศึหะกับกิซปาควบคุมคนใช้ประจำพระวิหาร²² ผู้ดูแลคนเลวีในเยรูซาเล็มคือ อัสซิบบุตรชายบานี ผู้เป็นบุตรชายฮาซาบิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีทธานิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีคา สำหรับลูกหลานของอาสาฟ พวกนี้กร้องดูแลการงานพระนิเวศของพระเจ้า²³ เพราะมีพระบัญชาจากกษัตริย์ถึงเรื่องเขา และมีของปิ่นส่วนที่ได้ตกลงกันไว้สำหรับนี้กร้อง ตามที่ต้องการทุกๆวัน²⁴ และเปธาหิยาห์บุตรชายเมเซซาเบล คนเศปราชับ บุตรชายยูดาห์เป็นสนอง โอะษลู่ของกษัตริย์ในเรื่องกิจการต่างๆอัน

เกี่ยวกับประชาชน 25 ส่วนที่ชนบทและไร่นาของชนบทเหล่านั้น ประชาชนพวกยูดาห์บางคนอาศัยอยู่ในศิรียาทอารบา และชนบทของเมืองนั้น และในดีโบนกับชนบทของเมืองนั้น และในเยซับเซเอลกับชนบทของเมืองนั้น 26 และในเยชูอา กับในโมลาดาห์ และเบธเปเลต 27 ในฮาซารซูอาล ในเบเออร์เซบากับชนบทของเมืองนั้น 28 ในศิกลาก ในเมโคนาห์กับชนบทของเมืองนั้น 29 ในเอนริมโมน ในโศราห์ ในยารมูท 30 ศาโนอาห์ อดุลลัมและชนบทของเมืองนั้น ลาคีซและไร่นาของเมืองนั้น อาเซคาห์กับชนบทของเมืองนั้น เขาจึงตั้งค่ายจากเบเออร์เซบมาถึงหุบเขาอินโนม 31 ประชาชนเบนยามินอยู่ต่อจากภูเขาไปด้วย ที่มิคมาซ ที่อัยยา เบธเอลและชนบทของเมืองนั้น 32 ที่อานาโธท โนบ อานานิยาห์ 33 ฮาโซร์ รามา กิธทอิม 34 ฮาดิด เสโบอิม เนบัสลัท 35 โลด และโอโน หุบเขาของพวกเขาข้างฝีมือ 36 และบางส่วนของคนเลวีอยู่ในยูดาห์และในเบนยามิน

12

พวกปุโรหิตและคนเลวีที่ขึ้นมาอยู่กับเศรบบาเบล

1 ต่อไปนี้เป็นปุโรหิตและคนเลวีที่ขึ้นมาอยู่กับเศรบบาเบลบุตรชายเซอัลทีเอล และกับเยชูอาคือ เสโรอาห์ เยเรมีเยสธา 2 อามาริยาห์ มัลลุก ฮัทธัซ 3 เซคานิยาห์ เรซุม เมเรโมท 4 อิดโด กินเนโธน อาบิยาห์ 5 มิยามิน มาอาดียาห์ บิลกาห์ 6 เซไมอาห์ โยยาริบ เยดาياهو 7 สัลลู อาโมค ฮิลคิยาห์ เยดาياهو คนเหล่านี้เป็นปุโรหิตใหญ่และพี่น้องของเขาในสมัยของเยชูอา 8 คนเลวีคือ เยชูอา บินนุย ซัดมีเอล เซเรบิยาห์ ยูดาห์ และมัธธาเนียห์ ผู้ซึ่งดูแลการเพลงโมทนาพร้อม

กับพี่น้องของเขา 9 และบักบูกิยาห์ กับอุไนพี่น้องของเขา ยืนอยู่ตรงกันข้ามในการปรนนิบัติ

สำมะโนครัวเชื้อสายของพวกปุโรหิต

10 และเยชูอาให้กำเนิดบุตรชื่อโยยาคิม โยยาคิมให้กำเนิดบุตรชื่อเอลียาซิบ เอลียาซิบให้กำเนิดบุตรชื่อโยยาดา 11 โยยาดาให้กำเนิดบุตรชื่อโยนาธาน และโยนาธานให้กำเนิดบุตรชื่อยาดควา 12 และในรัชกาลโยยาคิม มีปุโรหิตผู้เป็นประมุขของบรรพบุรุษคือ ของคนเสโรอาห์มี เมรายาห์ ของคนเยเรมีย์มี ฮานานิยาห์ 13 ของคนเอสรามี เมซูลาม ของคนอามาริยาห์มี เยโฮฮานัน 14 ของคนมัลลุกมี โยนาธาน ของคนเชบานิยาห์มี โยเซฟ 15 ของคนฮาริมมี อัดนา ของคนเมราโยทมี เฮลคาย 16 ของคนอิดโดมี เศคาริยาห์ ของคนกินเนโธมี เมซูลาม 17 ของคนอาบิยาห์มี ศิคีรี ของคนมินยามิน ของคนโมอัดยาห์มี ปิลทัย 18 ของคนบิลกาห์มี ซัมมูวา ของคนเซไมอาห์มี เยโฮนาธาน 19 และของคนโยยาริมมี มีทเธนัย ของคนเยดายาห์มี อูสซี 20 ของคนศัลลัยมี คาลลัย ของคนอาโมคมี เอเบอร์ 21 ของคนฮิลคิยาห์มี ฮาซาบิยาห์ ของคนเยดายาห์มี เนธันเอล

พวกหัวหน้าของคนเลวี

22 ส่วนคนเลวีในสมัยของเอลียาซิบ โยยาดา โยฮานัน และยาดควา ชื่อประมุขของบรรพบุรุษมีบันทึกไว้ทั้งบรรดาปุโรหิตจนถึงรัชสมัยของดารีอัสคนเปอร์เซีย 23 ลูกหลานของเลวี ประมุขของบรรพบุรุษ มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดาร จนสมัยของโยฮานันบุตรชายเอลียาซิบ 24 และหัวหน้าของคนเลวีคือ ฮาซาบิยาห์ เซเรบิยาห์ และเยชูอาบุตรชายซัดมีเอล กับญาติพี่น้องของเขาอยู่ตรงกันข้าม ที่จะสรรเสริญและโมทนาพระคุณ ตามบัญญัติของดาวิดคนของ

พระเจ้า เป็นยามๆไป 25 มัทธานิยาห์ บัคบุคิยาห์ โอบาดีห์ เมซูลลาม ทัลโมน และอักซอบ เป็นคนเฝ้าประตู ยืนเฝ้าอยู่ที่โรงพัสดของประตู 26 คนเหล่านี้อยู่ในสมัยของโยยาคิมบุตรชายเยชูอา ผู้เป็นบุตรชายโยชาดัก และในสมัยของเนหะมีย์ผู้ว่าราชการ กับในสมัยของเอสราปุโรหิต และธรรมาจารย์

การทำพิธีมอบถวายกำแพงเมือง

27 คราว เมื่อทำ พิธี มอบ ถวาย กำแพง เยรูซาเล็ม เขาได้แสวงหาคนเลวีตามที่ของเขาทั่วทุกแห่ง เพื่อจะนำเขามาที่เยรูซาเล็ม เพื่อฉลอง มอบ ถวายด้วยความยินดี ด้วยการโหมทนาและด้วยการร้องเพลง ด้วยฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาคู่ 28 ลูกหลานพวกนักร้องได้รวมกันมาจากมณฑลรอบเยรูซาเล็ม และจากชนบทของชาวเนโทฟาห์ 29 ทั้งมาจากวงศ์วานกิลกาล และจากเขตเกบาและอัสมาเวท เพราะบรรดานักร้องได้สร้างชนบทของตนรอบเยรูซาเล็ม 30 บรรดาปุโรหิตและคนเลวีได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ และเขาทั้งหลายได้ชำระประชาชน และประตูเมือง กับกำแพงให้บริสุทธิ์ 31 แล้วข้าพเจ้าได้นำเจ้านายแห่งยูดาห์ขึ้นบนกำแพง และแต่งตั้งให้คณะใหญ่สองคณะ เป็นผู้กล่าวโหมทนาและเดินเป็นกระบวนแห่ คณะหนึ่งไปทางขวาขึ้นไปบนกำแพงจนถึงประตูกองขยะ 32 และถัดเขาไปมี โฮชายาห์ และเจ้านายแห่งยูดาห์ครึ่งหนึ่ง 33 กับอาซาริยาห์ เอสรา เมซูลลาม 34 ยูดาห์ เบนยามิน เซไมอาห์ และเยเรมีย์ 35 และบุตรชายของพวกเขา ปุโรหิตบางคนที่มีแต่รคือ เศคาริยาห์บุตรชายโยนาธาน ผู้เป็นบุตรชายเซไมอาห์ ผู้เป็นบุตรชายมัทธานิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีคายาห์ ผู้เป็นบุตรชายศักเกอร์ ผู้เป็นบุตรชายอาสาฟ 36 กับญาติพี่น้องของเขา คือ เซไมอาห์ อาซาเรล มิลาลัย กิ

ลาล้าย มาอัย เนธันเอลและยูดาห์ ฮานานี พร้อมกับเครื่องดนตรีของดาวิดคนของพระเจ้า และเอสรารธรรมาจารย์ได้เดินนำหน้าเขา 37 ที่ประตูน้ำพุ ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับพวกเขา เขาทั้งหลายเดินขึ้นบันไดของนครดาวิด ที่ทางขึ้นกำแพงเหนือพระราชวังของดาวิดถึงประตูน้ำทางทิศตะวันออก 38 อีกคณะหนึ่งทีกล่าวคำโมทนาเดินไปทางตรงกันข้าม และเข้าพเจ้าตามเขาไป พร้อมกับประชาชนครึ่งหนึ่ง บนกำแพงเหนือหอคอยเตาไฟ ถึงกำแพงกว้าง 39 และเหนือประตูเอฟราอิม และทางประตูเกา และทางประตูปลา และหอคอยฮานันเอล และหอคอยเมอาห์ ถึงประตูแกะ และเขามาหยุดอยู่ที่ประตูยาม 40 คณะทั้งสองผู้กล่าวคำโมทนาได้มายืนอยู่ที่พระนิเวศของพระเจ้า ทั้งข้าพเจ้าและเจ้าหน้าที่ครึ่งหนึ่งอยู่กับข้าพเจ้า 41 กับปุโรหิตที่ถือแตรคือ เอลียาคิม มาอาเสอาห์ มินยามิน มีคายาห์ เอลีโอนัย เศคาริยาห์ กับฮานันยาห์ 42 และมาอาเสอาห์ เซไมอาห์ เอเลอาซาร์ อัสซี เยโฮฮานัน มัลลิกียาห์ เอลาม และเอเซอร์ และบรรดานักร้องได้ร้องเพลงด้วยเสียงดัง มีอิสราหิยาห์เป็นหัวหน้าของเขา 43 และเขาทั้งหลายได้ถวายเครื่องสัตวบูชาใหญ่โตในวันนั้น และเปรมปรีดี เพราะพระเจ้าทรงกระทำให้เขาเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานใหญ่ยิ่ง พวกเขาและเด็กๆก็เปรมปรีดีด้วยความชื่นบานของเยรูซาเล็มก็ได้ยินไปไกล 44 ในวันนั้นเขาแต่งตั้งบางคนให้ดูแลห้องสำหรับพัสดุ ของบริจาด ผลไม้รุ่นแรก ส่วนสิบชักหนึ่ง ให้รวบรวมปันส่วนซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสำหรับปุโรหิตและคนเลวีเข้ามาไว้ในนั้น ตามไร่นาในหัวเมืองเหล่านั้น เพราะยูดาห์เปรมปรีดีด้วยเรื่องบรรดาปุโรหิต และคนเลวีผู้ปรนนิบัติอยู่นั้น 45 และทั้งพวกนักร้องและพวกเฝ้าประตูได้ทำการปรนนิบัติพระเจ้าของเขาและทำการชำระให้บริสุทธิ์ ตามพระบัญชาของดา

วิด และของซาโลมอนราชโอรสของพระองค์⁴⁶ เพราะในสมัยดาวิด และอาซาฟในดึกดำบรรพ์นั้น มีหัวหน้าพวกนักร้อง และมีบทเพลงสรรเสริญ และบทเพลงโมทนาพระคุณพระเจ้า⁴⁷ และอิสราเอลทั้งปวงในสมัยของเศรุบบาเบลและในสมัยของเนหะมีย์ ได้ให้ปันส่วนตามต้องการทุกวันแก่นักร้องและคนเฝ้าประตู และเขาได้กั้นส่วนของคนเลวีไว้ต่างหาก และคนเลวีได้กั้นส่วนของลูกหลานอาโรนไว้ต่างหาก

13

คนอิสราเอลต้องแยกเสียจากคนต่างด้าว

¹ ในวันนั้น เขาอ่านหนังสือของโมเสสให้ประชาชนฟัง และเขาพบที่มีเขียนไว้ว่า ไม่ควรให้คนอัมโมนหรือคนโมอับเข้าไปในที่ชุมนุมของพระเจ้าเป็นนิตย์² เพราะเขามีได้เอาอาหารและนำมาต้อนรับคนอิสราเอล แต่ได้จ้างบลาอัมให้มาต่อต้านและแข่งเขา แต่พระเจ้าของเราทรงเปลี่ยนคำแข่งเป็นพร³ และอยู่มาเมื่อประชาชนได้ยินพระราชบัญญัติ เขาก็แยกอิสราเอลออกเสียจากคนต่างด้าวทั้งปวง⁴ ก่อนหน้านั้นเอลียาซิบปุโรหิตผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลห้องในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา และผู้เกี่ยวพันกับโทบียาห์⁵ ได้จัดห้องใหญ่ห้องหนึ่งให้โทบียาห์ เป็นห้องที่แต่ก่อนใช้เก็บธัญญาบูชา กายาน เครื่องใช้ต่างๆ และสิบซัคหนึ่งที่เป็นข้าว น้ำมันใหม่ และน้ำมัน ซึ่งเขาให้ไว้ตามบัญญัติให้แก่คนเลวี นักร้อง คนเฝ้าประตูและของบริจาศสำหรับปุโรหิต⁶ เมื่อเกิดเรื่องนี้ข้าพเจ้ามิได้อยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะในปีที่สามสิบสองแห่งรัชกาลอารทาเซอร์ซีสกษัตริย์แห่งบาบิโลนนั้น ข้าพเจ้าได้ไปเฝ้ากษัตริย์ และอีกไม่กี่วันข้าพเจ้าก็ทูลลากษัตริย์

เนหะมีย์ไปยังเยรูซาเล็มครั้งที่สอง

7 และมายังเยรูซาเล็ม แล้วข้าพเจ้าจึงทราบความชั่วร้าย ซึ่ง เอ ลี ยา ซิบ ได้กระทำเพื่อ โท บี อ่าห์ คือจัดห้อง ภายในบริเวณพระนิเวศของพระเจ้าให้เขา 8 ข้าพเจ้าโกรธนัก และข้าพเจ้าก็โยนเครื่องแต่งเรือนทั้งสิ้นของโทบีอ่าห์ออกเสียจากห้อง 9 แล้วข้าพเจ้าสั่งให้เขาชำระห้อง และข้าพเจ้าก็นำเครื่องใช้ประจำพระนิเวศของพระเจ้า ทั้งธัญญบูชากับกำยานกลับมาไว้ที่นั่นอีก

อิสราเอลนำคนเลวกลับมายังพระวิหารและจัดเลี้ยงพวกท่าน

10 และข้าพเจ้ายังทราบอีกว่า ส่วนของคนเลวนั้น เขาก็ไม่ได้มอบให้ เพราะฉะนั้นคนเลวและนักร้อง ผู้ปฏิบัติ การงาน ต่างก็หนีกลับไปยังไร่นาของตน 11 ข้าพเจ้าจึงต่อว่าเจ้าหน้าที่และพูดว่า □ทำไมจึงทอดทิ้งพระนิเวศของพระเจ้าเสีย□ ข้าพเจ้าจึงรวบรวมเขากลับมา และตั้งเขาไว้ตามตำแหน่งของเขาอีก 12 และยูดาห์ทั้งปวงได้นำสิบชักหนึ่งที่เป็นข้าว น้ำองุ่นใหม่ และน้ำมันเข้ามายังเรือนพัสด 13 ข้าพเจ้าได้แต่งตั้งคนให้ดูแลเรือนพัสดคือ เซเลมียาห์ บโรหิต ศาโดกธรรมาจารย์ และเปดายาห์แห่งคนเลว และผู้ช่วยของเขาคือ ฮานันบุตรชายศักเกอร์ ผู้เป็นบุตรชายมัทธานิยาห์ เพราะนับได้ว่าเขาสัตย์ซื่อ และหน้าที่ของเขาคือแจกจ่ายแก่พวกพี่น้อง 14 □โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ และขออย่าทรงลบล้าง การที่ดีทั้งหลายของ ข้า พระองค์ที่ ข้า พระองค์ได้กระทำ เพื่อพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์ และเพื่อการปรนนิบัติในที่นั้น□

บางคนฝ่าฝืนวันสะบาโต

15 ครั้งนั้นในยูดาห์ ข้าพเจ้าเห็นคนยำนํ้าองุ่นในวันสะบาโต และนำฟ่อนข้าวเข้ามาบรรทุกหลังลา ทั้งนํ้าองุ่น ผลองุ่น

มะเดื่อ และภาระทุกอย่าง ซึ่งเขานำมายังเยรูซาเล็มในวันสะบาโต ข้าพเจ้าได้ตักเตือนเขาในวันที่ เขาทั้งหลายขายอาหาร ¹⁶ และมีคนชาวไทระอาศัยอยู่ในเมืองได้นำปลาและสินค้าทุกอย่างเข้ามาขายในวันสะบาโตแก่ประชาชนยูดาห์ และในเยรูซาเล็ม ¹⁷ แล้วข้าพเจ้าได้ต่อว่าพวกขุนนางแห่งยูดาห์ และพูดกับเขาว่า □ทำไมท่านทั้งหลายกระทำความชั่วร้ายเช่นนี้ กระทำให้วันสะบาโตเป็นมลทิน ¹⁸ บรรพบุรุษของท่านมิได้กระทำเช่นนี้หรือ และพระเจ้าของเรามิได้ทรงนำเหตุร้ายทั้งสินให้ตกอยู่บนเราและบนเมืองนี้หรือ ท่านยังจะนำพระพิโรธยิ่งกว่านั้นมาเหนืออิสราเอลด้วยการกระทำทำให้วันสะบาโตเป็นมลทิน□ ¹⁹ และอยู่มาพอเริ่มมืดที่ประตูเมืองเยรูซาเล็มก่อนวันสะบาโต ข้าพเจ้าได้บัญชาให้ปิดประตูเมือง และสั่งว่า ไม่ให้เปิดจนกว่าจะพ้นวันสะบาโตแล้ว และข้าพเจ้าก็ตั้งข้าราชการบางคนของข้าพเจ้าให้ดูแลประตูเมือง ว่าไม่ให้นำภาระสิ่งใดเข้ามาในวันสะบาโต ²⁰ แล้วพวกพ่อค้าและพวกขายสินค้าทุกชนิดค้างอยู่นอกเยรูซาเล็มหนหนึ่ง หรือสองหน ²¹ ข้าพเจ้าได้ตักเตือนเขา และพูดกับเขาว่า □ทำไมท่านมานอนอยู่ข้างกำแพงเมือง ถ้าท่านทำอีกข้าพเจ้าจะจับท่าน□ ตั้งแต่ครานั้นมาเขาก็ไม่มาอีกในวันสะบาโต ²² และข้าพเจ้าบัญชาคนเลวีให้ชำระตัวเขาและมาเฝ้าประตูเมือง เพื่อรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ □โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์ในเรื่องนี้ด้วย และขอทรงไว้ชีวิตข้าพระองค์ตามความยิ่งใหญ่แห่งความเมตตาของพระองค์□

การติเตียนคนที่แต่งงานกับคนต่างชาติ

²³ ใน สมัย นั้น ข้าพเจ้า ได้ เห็น พวก ยิว ผู้ ได้ แต่งงาน กับ หญิง ชาว อิช โดด อัม โมน และ โม อับ ²⁴ และ เด็ก ของ เขา

ครึ่งหนึ่งพูดภาษาอัชโดด เขาพูดภาษาฮีบรูไม่ได้ แต่พูดภาษาชนชาติของเขาแต่ละพวก 25 ข้าพเจ้าได้โต้แย้งกับเขา และแย้งเขา และตีเขาบางคนและดึงผมของเขาออก และข้าพเจ้ากระทำให้เขาปฎิญาณในพระนามของพระเจ้า ด้วยข้าพเจ้ากล่าวว่า □เจ้าทั้งหลายอย่ายกบุตรสาวของเจ้าให้แก่บุตรชายของเขา หรือรับบุตรสาวของเขาให้แก่บุตรชายของเจ้า หรือตัวเจ้าเอง 26 ซาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิได้ทำบาปด้วยเรื่องหญิงอย่างนี้ หรือ ท่ามกลางหลายประชาชาติ ไม่มีกษัตริย์ใดเหมือนพระองค์ และพระเจ้าของพระองค์ก็ทรงรักพระองค์ และพระเจ้าทรงกระทำให้พระองค์เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งปวง ถึงกระนั้นก็ดี แม้เป็นพระองค์หญิงต่างชาติก็เป็นเหตุให้พระองค์ทรงทำบาป 27 ควรหรือที่เราจะฟังเจ้าและกระทำความชั่วร้ายใหญ่ยิ่งนี้ทั้งสิ้น และประพฤดิละเมิดต่อพระเจ้าของเราด้วยการแต่งงานกับหญิงต่างชาติ□ 28 บุตรชายคนหนึ่งของโยยาดา ผู้เป็นบุตรชายเอลียาซิมมหาปุโรหิต เป็นบุตรเขยของสันบาลัท ชาวโฮโรนาอิม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขับไล่เขาไปเสียจากข้าพเจ้า 29 □โอ ข้า แต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงเขาทั้งหลาย เพราะว่าเขาทั้งหลายได้กระทำให้การเป็นปุโรหิต และพันธสัญญาของพวกปุโรหิตและคนเลวีเป็นมลทิน□ 30 ดังนี้แหละข้าพเจ้าได้ชำระเขาจากต่างด้าวทุกอย่าง และข้าพเจ้าได้ตั้งหน้าที่ของบรรดาปุโรหิตและคนเลวีต่างก็ประจำงานของตน 31 ข้าพเจ้าได้จัดให้หาฟินถวายตามเวลากำหนดและสำหรับผลรุ่นแรกด้วย □โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ให้เกิดผลดีเถิด□

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a